

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Mesečni prilog »Sokolska Prosveta«

God. III. - Broj 40

Ljubljana,
6 oktobra
1932

Izlazi svakog četvrtka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6, telefon broj 2177, uprava u Narodnom domu, telefon broj 2543 - Ljubljana • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

O radu našega Sokolstva u skorijoj budućnosti

Izjava načelnika Saveza SKJ, br. Miroslava Ambrožiča

(Iz razgovora s urednikom našega lista)

U vezi s nastalim promenama u načelnstvu Saveza SKJ, urednik našega lista obratio se je novom saveznom načelniku bratu Miroslavu Ambrožiču sa zamolbom, da bi mu za našu širu sokolsku javnost izložio nešto o svojim pogledima na rad našega Sokolstva u skorijoj budućnosti, kao i o pogledima na neka druga pitanja, koja, u izvesnoj meri, stoje u vezi s radom našega Sokolstva. Savezni načelnik brat Ambrožič odazvao se je najpripravnije ovoj zamolbi i s bratskom predusretljivošću dao je ovaj odgovor na sledeća postavljena mu pitanja:

Brat Miroslav Ambrožič
načelnik Saveza SKJ

»Koje su Tvoje osnove, brate načelnice, kao načelnika Saveza SKJ, za rad u skorijoj budućnosti u našem Sokolstvu, naravno, poglavito u tehničko-uzgojnom pogledu?»

»Na pitanja, koja mi stavljáš, brate uredniče, i koja mi se čine postavljena malo preuranjeno, izložiću samo svoje trenutnačke gledište, koje je čisto lično, uz pripomenu, da o tome još nisam raspravljao s ostalim članovima i članicama saveznog načelnništva.

Naravno je, da moramo kročiti napred, i ukoliko je god moguće s pospešenim koracima. Radi toga treba potražiti, gde se u sadanjim okolnostima trenutno nalazi glavno i najvažnije težište našega uzgojnoga rada. Po mojem mišljenju, to se težište nalazi u župskim vodstvima. Treba, dakle, pobrinuti se, da župama omogućimo silniji razmah. To se daje postići koncentracijom najboljih sila u manjem broju župa, čime bi postigli također i veću ambicioznost župskih tehničkih vodstva, a što je temeljni preduslov za svaki mladenački pokret.

»Kako jedina osnova za uspešan rad u našim sokolskim jedinicama leži na dovoljnom broju svestrano spremnih sokolskih prednjaka, na koji način stoga misliš, brate načelnice, da ćemo doći do toga željenog prednjačkog kadra. Dosada, da se to donekle postigne, održane su kod nas dve savezne šesmesecne prednjačke škole, i za članove i za članice. Koliko su stoga te škole odgovorile svojoj svrsi, naravno, ukoliko je uopće to moguće još oceniti, i da li sadanji tip tih škola može da zadovolji?»

»Pri tome pitanju mogu da nastavim s prvim odgovorom. Tip sadanjih saveznih prednjačkih škola treba u pravilno pripremljenom obliku preneti na župe; Savez pak mora da dobije viši tip škole, koja će davati učitelje za župske škole.

»Kao neki pandan, takorekuć, saveznim prednjačkim školama, održana su dosada u našem Savezu i dva tečajna škole za obuku vojnika-Sokola u svrhu da ih se uzgoji za vode naših sokolskih četa. Nadati se je stoga, da će i ti vojnici-Sokoli, kad se povrate u svoje sokolske čete, pripomoći širenju i jačanju Sokolstva u našem selu. Kako i na to gledáš, brate načelnice?»

»Svaku zdravu inicijativu i svaki zdravi pokret treba pozdraviti. Paziti se pak mora na to, da je svaki pokret organizovan. Time hoću da kažem, da također i inicijative, koje dolaze izvan našega tehničkoga vodstva, moraju da budu izvedene u sporazumu s tehničkim vodstvom, i to radi toga, da zadržimo neophodno potrebitu jedinstvenost i da se ne izložimo opasnosti dezorganizacije, koja bi nam naravno mogla znatno štetovati.

»Uvek i neprestano se ističe, u cilju pravog i uspešnog sokolskog uzgoja, da tzv. tehnički rad u Sokolstvu treba da se vrši uporedo sa tzv. prosvetnim. Čuje se, međutim, da ova kolaboracija još uvek nije tako tesna, kako bi to inače bilo poželjno.

»Nema sumnje, da tzv. »tehnički« i tzv. »prosvetni« rad imaju u najtesnijem sporazumu da provode uzgoj, koji je po sokolskim i uzgojnim principima nedeljiv. U tom se pogledu mnogo greši, jer je stvar možda vrlo teško razumljiva, te se baš obično smatra tzv. »tehnički« rad nekakvom telesnom dresurom, a tzv. »prosvetni« rad pak nekakvom školom ili »kulturom duha«. To je naziranje međutim posve pogrešno. Radi toga moramo nastojati da sve svoje članstvo što temeljitije uverimo, da je svrha Sokolstva opći uzgoj po sokolskim načelima na podlozi telesne kulture. Ko to razume, taj će također i znati, kako treba da se u Sokolstvu provoda »tehnički« i »prosvetni« rad.

»I država se je pobrinula, da, i stvaranjem posebnog ministarstva, posveti telesnom uzgoju naroda dužnu pažnju, kako je to i u ostalim kulturnim zemljama. Pošto je taj problem, u našim prilikama, dosta složen, i uspeh njegovog rešenja ovisi o mnogim uticajnim faktorima, kako bi se stoga fizičko vaspitanje naroda moglo da najefikasnije provodi, gledajući to osobito s našeg sokolskog gledišta?»

»Ako je Tvoje pitanje, brate uredniče, pravilno, onda je logičan odgovor taj, da od Ministarstva za fizičko vaspitanje naroda moramo očekivati samo dosledno izvršavanje prvotne misli, koja je rodila tu ustanovu. Očekivati moramo, dakle, potporu u našim težnjama, kako bi se što pre našao sav narod u našem krugu. Da se pak ne bi pogrešno razumelo, moram da pripomenem, da nemam nikakvih pomisli protiv zdravoga i pametnoga sporta, koji treba da se razvija tako, kako tu potrebu izživljavanja i delovanja nekih slojeva našega naroda zahteva današnje doba. Mi sami podupiramo sport u tom smislu, očekujemo pak također, da i sportisti budu naši aktivni članovi.

»U bratskoj Čehoslovačkoj vidimo lepu saradnju sporta i Sokolstva što se osobito manifestovalo sada prigodom 100-godišnjice Tiševog rođenja. Zar se ne bi i kod nas moglo što da poradi u tom pravcu, imajući u pred očima visoki cilj općeg unapređenja telesnog zdravlja naroda i oplenjenje njegovog duha?»

»Delomice na to pitanje odgovoreno je s prijašnjim odgovorom. Uostalom pak moram da ustanovim, da s nekim granama sporta već upravo tesno saradujemo i da se stvar u tom pravcu razvija posve povoljno i na zadovoljstvo.

»Naredne godine proslavićemo 70-godišnjicu osnutka prvog sokolskog društva u našoj zemlji, »Južnog Sokola« u Ljubljani. Priprema za slet, koji će se održati tom prigodom, kao velika priredba našega Saveza, a kome će sletu sudelovati brojne naše župe, pa i braća iz ostalog dela slovenskog Sokolstva, naročito iz bratske Čehoslovačke, svakako je jedna od najvažnijih i prvih tačaka programa rada našega Sokolstva u skorijoj budućnosti. Povodom toga, što o tome misliš, brate načelnice?»

»Glede priredbe toga pokrajinskoga sleta moja težnja ide za tim, da tim sletom pokažemo broj naših pripadnika i njihov kvalitet. Time su sporazumni također i ostali članovi saveznog tehničkog vodstva i pripreve za taj slet već su u toku. Skupne vežbe, s kojima hoćemo da pokažemo pravi broj pripadnika, biće za te pripadnike primerne, odgovarajuće, dakle svakome pristupne. Bolji pak kvalitet treba da pokažu pojedina društva, odnosno župe, sa svojim posebnim nastupima i s takmičenjem. Računamo time, da će to biti do sada najveći slet u našoj otadžbini. I ako Sokolstvo kod nas uistinu napreduje, onda se u ručnu nećemo prevariti.

»Pri koncu, brate načelnice, još nešto. Veličanstveni IX svesokolski slet u Pragu bio je dosada najsjajnija revija snage, rada i plodova Tiševog slovenskog Sokolstva u svakom pogledu. On je, pored ostalog, još dublje učvrstio bratske veze između pojedinih bratskih sokolskih Saveza. Ipak, vidi se, međutim, da bi te veze, koje su n. pr. tako srdačne, tesne i intenzivne

s bratskim čehoslovačkim Sokolstvom, morale da budu isto tako jake i s bratskim poljskim, ruskim i lužičko-srpskim Sokolstvom, te da se i s ovim Savezima kontinuelno snažnije podržavaju nego što je to do sada, i da se ne manifestuju samo prilikom velikih sokolskih sletova. Zar se ne bi dalo stoga, kako to i naš savezni prosvetni odbor nastoji u granicama mogućnosti, da i na našim saveznom prednjačkim školama uzmu učešća i predstavnici ostalih bratskih Saveza, pa i pojedini njihovi pripadnici, kako se to u ovom poslednjem pravcu praktikuje i kod bratske ČOS? Znamo, da tome stoje na putu mnoge teškoće, ali, mislimo, ipak neke ne tako nesavladive. Lični kontakt, nesumnjivo, najjednostavniji je način da se međusobno što bolje upoznamo i povežemo.

»Imaš pravo, brate uredniče, ali trenutno na žalost nije čas da se odgovori na to pitanje. Stalno je pak, da radi toga to pitanje još ne sme da se skine s dnevnoga reda. Nadaćmo se, da će se doba uskoro nešto poboljšati, i onda će se učiniti, što bude moguće.

S. Č.

U jubilarnoj godini jugoslovenskog Sokolstva

70 godina Sokolstva u našoj zemlji

Dne 1 oktobra 1863 osnovano je prvo sokolsko društvo na Slovenskom Jugu, »Južni Sokol« u Ljubljani. Ovaj značajni jubilej, koji nam obnavlja našu sokolsku a i deo nacionalne istorije od onoga doba, jugoslovensko Sokolstvo, stupajući ovim 1 oktobra o. g. u jubilarnu godinu, proslaviće na Vidovdan 1933 godine u Ljubljani pokrajinskim sletom, na kome će se održati sokolska takmičenja i prirediti sokolska izložba

Poslanica Ljubljanskog Sokola

Ljubljanski Sokol, kao naslednik Južnoga Sokola, prilikom stupanja u 70-godišnjicu svoga postojanja s danom 1 oktobra o. g., uputio je svim našim sokolskim jedinicama u zemlji poslanicu, koju je sastavio njegov zaslužni starosta brat dr. Viktor Murnik, a koja glasi:

Draga braćo i sestre!

Danas stupa naše društvo u sedamdesetu godinu svoga postojanja, u godinu jubileja, kakav se dosada još nije slavio u našem Sokolstvu.

Duše nam se napunjavu radošću pri pomisli na velike i lepe plodove, kojima je urodilo sokolsko seme, zasajano 1 oktobra 1863 u beloj Ljubljani. Silno, veličanstveno i plodonosno stablo našega Sokolstva izraslo je iz njega: od zanosa šire nam se grudi.

Prirodno je, da se tom prilikom živo sećamo svega rada, svih velikih i malih događaja, čina i uspeha u užem društvenom krugu.

Ipak s velikom nam silom izbija u toj užeg krugu sećanja, vani u slovenačku, jugoslovensku i slovensku širinu.

Još imamo među sobom braće, koja nam pripovedaju, kako su se počela našim društvu, koje je neko vreme bilo jedino na slovenskom jugu, da pridružuju prva braća u Sloveniji. Mnogo je pak braće i sestara u našem društvu, koji se sećaju na doba, kada su se najednput brojnije i s jačom životnom silom počela da redaju oko Ljubljanskoga Sokola i nova društva. I neizbrisiva sećanja žive u mnogima između nas na one godine, kada je bilo potrebno da se uzore još ledina na našem sokolskom polju, na sav onaj rad, koji je provodilo naše društvo u početku samo, kasnije skupa s drugima, već jačim društvima, da se je udario tako čvrst temelj, kakav je bio potreban, da se je Sokolstvo u Sloveniji moglo da razvije do današnje veličine i takove kakvoće, da ga je mogla zapasti čast vodstva svega Sokolstva u Jugoslaviji.

I opet nam pridolaze misli na mnoge veze s braćom iz hrvatskih i srpskih krajeva, na naš zajednički rad i veselje s njima. I ako između tih mnogobrojnih prilika navedem koju zasebice, nama pre svega živo stupa pred oči pedesetogodišnjica našega društva 1913 godine i naša telovežbačka akademija prigodom toga slavlja, koju smo nato decembra meseca, nekoliko meseci pred svetski rat ponovili na poziv srpske i hrvatske braće u kra-

jevskom Zagrebu. Još nam odzvanjavu u ušima silni glasovi fanfare srpske braće na Ljubljanskom gradu, kao da bi nam nagoveštali slobodu, koja nam se bliža. I još odjekuju u našim srcima uznosite i zanosne reči tada izgovorene u Ljubljani i Zagrebu u vatrenim govorima, praćene od svih oduševljenim odobravanjem, o jugoslovenskoj uzajamnosti i jedinstvu Srba, Hrvata i Slovenaca.

Pa dalje bitaju sećanja tamo u slovensku širinu, tamo u češku zemlju i uzbuđuju osećaj iskrene blagodarnosti u nama za sve, čim je silno češko Sokolstvo poduprlo u mnogim prilikama također i naše društvo. I od oduševljenja podrihtava nam srce pri sećanju na veličanstvene svesokolske sletove u Češkoj, a upravo isto tako i na sletove na još daljnjem severu, na sletove viteških poljskih Sokola.

A također i tamo u neslovensko inozemstvo lete naše misli. Prvi su ispleli veze s telovežbačkim organizacijama prijateljskih nam neslovenskih naroda takmičari iz našega društva, i živo su im pred očima brojna međunarodna takmičenja, koja su pružala mogućnost za te veze i bila značajna, kako za razvoj naše stručne stvari, tako i za bolje upoznavanje našega naroda u inozemstvu.

Tako nam se redaju uspomene za uspomene kao slike na kinematografskom platnu. Nebrojeno ih je. — Ipak, uvek iznova se navraća naše sećanje na mnogobrojne veze s braćom i sestrama u velikoj našoj jugoslovenskoj otadžbini. Srca nam drhte, kad se setimo izleta u bliže i daljnje krajeve, u gradove i sela, a pre svega pak kad se setimo naših velikih svesokolskih sletova, prilikom kojih je naše društvo zapala čast, da je njihova organizacija ponovno počivala pre svega na radu braće iz našeg društva. Sećamo se sve braće i sestara iz drugih društava, s kojima smo se u tolikim prilikama sastali na zajednički rad, zajedničku radost, zajedničko oduševljenje. Posvuda i u svakoj prilici svima je bila najviša misao: napredak naše stvari u korist i čast naroda! Posvuda je u svima visoko dizao se plamen ljubavi prema otadžbini, sve je prožimao uznositi osećaj za jugoslovensko jedinstvo. I do vrhunca se je razbuktio oganj našega oduševljenja, kada se je obistinila želja i nada sviju nas, želja i nada, čije je ispunjenje bio veliki cilj također i sokolskih nastojanja: ujedinjenje našega trojednog naroda u zajedničku državu pod žezlom našeg sokolskog Kralja.

Kada se danas osobito živo sećamo svega toga, svima našem sećanju tako dragih veza i zajedničkog rada s

drugim bratskim društvima, srce nam nalaže, da tom prilikom, koja je za naše društvo tako značajna, kada stupa u jubilarnu godinu, uputimo svoj braci i sestrama najtopliji pozdrav:

Leti dakle ti krasni naš »Zdravo! Leti preko polja i gora, šuma i reka lepe naše otadžbine, pa dohvati svakog našeg brata i svaku našu sestru!

Pa ponesi sobom i vrući šapat iskrene naše želje, da bi nam o našoj sedamdesetogodišnjici bilo dano, oči u oči, rukom u ruku, pozdraviti što veći broj predstavnika i predstavnica: da sa starijima zajednički obnovimo stare uspomene, s mladima da sapletemo nove veze, a svi pak da dobijemo pobude za novi, ustrajni i snažni sokolski rad u budućnosti!

Zaključak, draga braćo i sestre, koji ste stvorili po svojim predstavnicima na Saveznoj skupštini, da se prigodom naše sedamdesetogodišnjice priredi veliki pokrajinski slet u Ljubljani, učvršćuje nas u nadi, da će ovo naše slavlje biti zajedničko slavlje svega našega Sokolstva!

Hvala Vam! I leti, leti, lepi naš Zdravo!

U Ljubljani, 1 oktobra 1932.

Ljubljanski Sokol.

Ne dugo iza toga, kada je u zlatnom Pragu zasjala prva sokolska iskra, koju je iz narodne duše izabio dr. Miroslav Tiš, osnovavši s Jindřichom Fignerom dne 16 februara 1862 prvo sokolsko društvo Praški Sokol, vidimo, da se sokolska misao ubrzo proširila ne samo na sav češki narod, već i na daleko van granica njegove zemlje. Radi sve jačeg pritiska, kojem su bili izvrnuti svi potlačeni narodi u bivšoj habsburškoj carevini, sokolska misao, koja je u sebi nosila sve nacionalno oslobodilačke težnje, naišla je skoro odmah na otvoren i plodan teren i u krajevima našeg Slovenskog Juga. Ponajprvo je ona ustajala u srcima slovenačkih rodoljuba u Ljubljani, koji su se već 27. jula iste godine sastali, njih 51 na broju, da izaberu pripravniki odbor za ustanovljenje Južnog Sokola. Austrijska vlada, međutim, naslutila je što se iza toga krije. Kako je njena snaga i moć počivala na slabo ili uopće još nikako probudenoj svesti naroda, a znajući nadalje, da je i prosveta također i nosilac slobode, nastojala je da narod zadrži u mraku ne samo političkog već i kulturnog i ekonomskog ropstva. Najavljeno osnivanje Južnog Sokola, stoga, ona je smatrala i revolucionarnim pokretom, koji je htela da na svaki način suzbije, dobro uviđajući pri tome, da su to na obzorju prve zrake praskozorja, koje nagoveštavaju nacionalnu i političku slobodu slovenskim narodima. I tako je slovenska sokolska misao bila ona, koja je prva u tim težnjama tada uže povezala slovenske narode, Slovenski Sever sa Slovenskim Jugom.

Preko 13 meseci trebalo je čekati dok je austrijska vlast potvrdila predložena joj pravila Južnog Sokola, čija se je prva glavna skupština nato održala 1 oktobra 1863 godine. Na toj skupštini je bio izabran za prvog starčinu br. dr. Etbin Kosta, a za prvog načelnika, učitelja telovežbe, br. dr. Stevan Mandić. Tako je počeo rad prvog sokolskog društva u našoj zemlji. Ne kanimo ovde iznašati istorijski razvitak i rad, ni nabrajati tolike peripeitije kroz koje je sve moralo da prolazi to prvo naše sokolsko društvo i kakove je sve šikane ono moralo da snosi od strane tuđeg, austro-nemačkog i mađarskog gospodstva i pašaluka nad našim narodom i u našim zemljama. Ali plodovito sokolsko seme, koje je tada bilo posejano, nije mogla više da zatre nikakova sila, pa ni ona carske monarhije. Naprotiv vidimo, kako je to seme dalo do danas najkrasnije plodove i kako se je od tog prvog sokolskog društva u našoj zemlji razvila najmoćnija naša nacionalna organizacija.

Da istakne značaj 70-godišnjice svoga postojanja, a u vezi priprema za pretstojeći pokrajinski slet, koji će se zaključkom ovogodišnje savezne glavne skupštine održati na Vidovdan u Ljubljani, zajedno sa sokolskim takmičenjima i sokolskom izložbom, Ljubljanski Sokol je prošle subote dne 1 oktobra o. g., baš na dan kad stupa u svoju 70-godišnjicu, održao članski sastanak, kojemu su učestvovali najodličniji predstavnici našeg javnog života,

LOVENSKO SOKOLSTVO

Pregled Tirševih proslava u CSR

Pregledamo li danas, što se je sve učinilo, da bi proslave stogodišnjice rođenja dr. Tirša bile što svečanije i što zamašnije, onda moramo konstatovati, da su te proslave osnivača slovenske nacionalne uzgojne metode i sistema sasvim postigle svoj cilj. Českoslovačko Sokolstvo je već prošle godine priredilo na dan 17. septembra prvu veću priredbu u znak ulaza u jubilejnu godinu — devet velikih atletičarskih trka od same granice države u Prag, u Tiršov dom. Na ovim trkama uzelo je učesća oko 40.000 sokolskih pripadnika, i to članstva i naraštaja. O tim stafetama već smo prošle godine doneli opširan izveštaj. Dalje, u proslavu Tiršovog jubileja priredjen je veliki IX svesokolski slet u Pragu uz saradnju čitavog slovenskog Sokolstva te mnogobrojnih ostalih telesnougovojnih organizacija. Pored ogromnog unutrašnjeg uspeha sleta samog, moramo zabeležiti i veliki spoljašnji njegov uspeh, koji je omogućio, da je sav svet upoznao Tirševu metodu i sustav na samom sletu, i to kod českoslovačkog i ostalih slovenskih sokolskih organizacija, te isto tako i kod českoslovačke i jugoslovenske vojske. Konačno priredene su na sam dan stogodišnjice Tiršovog rođenja u Pragu zajedno sa sportskim udruženjima i radničkim telesnougovojnim društvima Tirševe igre na praskom sportskom stadionu, koje su pokazale po prvi put saradnju Sokolstva sa českoslovačkim sportom. Na isti dan su sva sokolska društva održala u svojim domovima i prostorijama veoma lepe svečane proslave, te su u predveče toga dana zapalila kresove, tako da je u celoj Českoslovačkoj gorelo na uspomenu Tirša preko 3300 kresova. — I u ostalom slovenskom Sokolstvu, a naročito u jugoslovenskom, Tirševe proslave zauzele su neobično veliki razmah, tako da možemo reći da je čitavo Sokolstvo u Evropi i Americi prema svom osnivaču potpuno ispunilo svoju dužnost zahvalnosti i poštovanja.

Smrti jednog Tiršovog saradnika

Pre nekoliko vremena umro je jedan između sedam poslednjih članova Tiršovog prednjačkog zbora u Pragu, brat inž. Ferdinand Hmelik. Već od svoje mladosti br. Hmelik radio je u Sokolu, a po dovršenju svojih studija postao je u prednjačkom zboru Praskog Sokola za vreme Tirša prednjački pripravnik i zatim prednjak. Docnije se je otišao iz Praga, te je u svim sokolskim društvima, u kojima se nalazio, predano radio na sokolskoj stvari, dok nije već kao penzioner osnovao društvo u Vinoržu, u župi Barakovoju, u kome je vodio vežbanje kao načelnik sa preko 70 godina.

Slime vesli iz českoslovačkog Sokolstva

U Pragu, u predgrađu Koširže, otvorena je ovih dana nova sokolana tamošnjeg sokolskog društva, koja je, potpuno uređena, stala preko milijun českoslovačkih kruna. Više od 50 godina, koširsko društvo štedilo je paru po paru, kako bi jednom moglo da sagradi sokolanu, koja će potpuno odgovarati. Ta nova sokolana diže se sada u Pragu, pored ostalih, kao spomenik sokolske istrajnosti i plod preko pedesetogodišnje štednje. — Pribram, poznato rudarsko i topioničko mesto na jugu Češke, bilo je isto jedno od prvih, koje je sledilo Prag u osnivanju sokolskog društva. I tamo je već u 1862 godini raširio Soko svoja krila. Prizbramski Soko slavi ovih dana svoju sedamdesetogodišnjicu istrajnog i predanog rada. — Osim Praga, mnogo je drugih sokolskih društava zajedno sa lokalnim sportskim udruženjima priredilo Tirševe igre. I kod ovih saradivali su u srdačnom sporazumu sportaši i Sokoli te pripadnici DTJ, samo da što bolje proslave Tirševu uspomenu. — U Brnu, na međuzupskim takmičenjima u lakoj atletici, pobedila je ove godine već deveti put Druga ili Vaničekova župa protiv Mahalove. — Film IX svesokolskog sleta iziće će najpre kao nemi film, a posle dovršenja sviju radova i kao sinhronizovani zvučni film. Na samom sletu bilo je svega izrađeno preko 9 kilometara filmske vrpce, ali od toga uzeće se oko 3000 m, da se prikaže najbolje i najlepše, što se je na sletu videlo. — Starešina Sokola u Kladnu, br. dr. Ignacije Hajn, doživeo je sedamdesetogodišnjicu svog života, koji je potpuno posvetio Sokolstvu. U Kladnu, velikom rudarskom centru u Češkoj, sokolski život nailazio je vazda na velike poteškoće, no istrajnim radom jubilarca i njegovih saradnika uspeo je, da kladensko sokolsko društvo predstavlja danas jednu od jačih jedinica u ČOS. — Českoslovački Soko u Laipcu u Saskoj proslavio je 45 godišnjicu svog predanog rada u inostranstvu. Što znači sokolski

radi u potpuno tuđem svetu, među Nemcima, nije potrebno da se posebice ističe. Proslava sama potekla je veoma svečano, na kojoj je ČOS zastupao načelnik zagrebačke župe br. Planicka. — U lepoj pokrajini na pograničju Moravske i Slovačke, župe Nitranska i Považka kupile su ceo kompleks baraka, koje su svojevremeno služile gradnji željezničke pruge. Tamo se danas diže novi sokolski tabor, noseći Tirševu ime, namenjen sokolskom članstvu kao oporavište u zdravom vazduhu. Iduće godine podignuće se i kupalište, igralište za decu, a sprema se i mesto za sokolska taborovanja i letovanja.

Nekoliko podataka o poljskom Sokolstvu

Kod braće Poljaka Sokolstvo je organizirano u Poljskoj Republici, dalje među poljskim emigrantima u Francuskoj, Nemačkoj, Českoslovačkoj i u Americi. Prema tome postoji jedan poljski sokolski savez u slobodnoj domovini, zatim tri zagrebačka saveza i to: u Nemačkoj, Českoslovačkoj i Americi, dok poljsko Sokolstvo u Francuskoj tvori posebni okrug domovinskog Sokolstva. — Organizacija »Zvjonzk tovarstev gimnastičesk »Sokol« v Poljsce, koja je osnovana 1892 godine te ima sada svoje sedište u Varšavi, sprovedena je na način kao i po ostalim sokolskim savezima. Savez se deli u šest župa sa 84 okružja i 975 sokolskih društava, a sedma župa nalazi se u Francuskoj sa 105 društava. Sedišta župa su: Krakov, Lavov, Poznanj, Varšava, Grudziadz, Katowice i Len (Lens) u Francuskoj. Svaka župa nosi jedno naročito ime. Tako se zove krakovska župa Krakovska, lavovska Malopoljska, varšavska Mazoviecka, poznanjska Velikopoljska, grudziadska Pomoranska i katovička Slezijaska. Sva društva imaju članstvo i naraštaj, dok sokolske dece zapravo nema; bar statistika poljskog Sokolstva ne spominje nigde decu. — Članstva ima: muškog 65.111, ženskog 12.832, muškog naraštaja 7598, ženskog 3167. Od članstva vežba: članova 13.783, članica 4654. Prosečno ima dakle više ženskih nego muških vežbača. Isto se opaža, da je i broj naraštaja prema članstvu veoma malen. Ali kako je poljsko Sokolstvo tek poslednjih godina primenilo svuda Tiršov vežbački sistem, te se sasvim oslonilo na sokolske organizacije ostalih slovenskih naroda, moramo ipak konstatovati sa zadovoljstvom znatan napredak. Vlastitu sokolanu ima danas 159 društava. Starešina Saveza je, kako je poznato, br. Adam Zamojski, koji je istovremeno i poslovođač potstarešina Saveza Slovenskog Sokolstva; načelnik Saveza je br. Jan Fazanović, a načelnica sestra Jadviga Zamojska. — Poljsko Sokolstvo izdaje svoj zvanični organ »Sokol« u Varšavi, a župe Malopoljska, Pomoranska i Slezijaska izdaju za župske potrebe svoje župske vestike. — U Americi postoji poseban savez poljskih Sokola, koji ima 15 okružja sa 30.759 članstva, a čija su društva raširena po čitavoj Severnoj i Južnoj Americi. Starešina ovog saveza je br. dr. Teofil Staržinski, načelnik br. Gustav Pjepžni. Sedište saveza nalazi se u Pitsburgu, u Severnoj Americi, gde izlazi i list »Sokol Poljski« jedanput nedeljno. — Savez u Nemačkoj broji 18 društava sa 700 pripadnika, a u Českoslovačkoj 12 društava sa 723 pripadnika.

Iz rada lužičkih Sokola

Na dan 25. septembra održan je u Haslovu okružni slet zapadnog okružja Lužičke sokolske župe pod vodstvom saveznog načelnika br. Mješkan-ka. U određeno vreme sastala su se sva okružna društva u Haslovu, od ovih njih tri s društvenim zastavom. Povorka, nažalost, morala je usled zabrane sreskog načelstva da otpadne obzirom na iznimni zakon, koji važi u Nemačkoj. Proste vežbe, sadvorske vežbe, preko 70 vežbača iz pojedinih društava. Posle prostih vežbi, održao je savezni načelnik kratak govor. Sletu je učestvovala i savezni starešina br. J. Sajba. Članovi mesnog društva vežbali su zatim jubilarne proste vežbe, koje su lužički Sokoli vežbali i na ovogodišnjem sletu u Pragu. Sledilo je nato vežbanje na spravama, a na koncu održana je nogometna igra među društvima Votrov-Krošćice, koja je svršila s rezultatom 6 : 3 za Votrov. Posle veoma uspele javne vežbe, nastavljen je sokolsko veselje uz muziku sokolskog društva u Bukecima, koja je prva sokolska glazba u Srpskoj Lužici. Slet sam bio je od velikog značenja za lužičko-srpsku sokolsku organizaciju, u ovim teškim prilikama, koje sada općenito vladaju u Nemačkoj, a naročito u Lužici. Pokazalo se je, da među Lužičkim Srbima još uvek, unatoč svim patnjama, postoji jaka sokolska volja za pobedom. — Isto tako priredilo je na sam taj dan svoj drugi ovo-

godišnji okružni slet i okrug istočni u Rakodah s potpunim uspehom. — Među ostalim društvima proslavilo je stogodišnjicu Tiršovog rođenja i društvo u Pančicama.

Posebne sokolske škole za letovanje

U Sokolstvu se letovanje sve više i više širi. Dok su još pre nekoliko godina bila kadra da prirede letovanje samo najveća društva i to uglavnom za naraštaj, danas postoji mišljenje, da letovanje treba da sprovede svako društvo, prema svojoj mogućnosti, i za članstvo i za sva omladinska odeljenja, bilo to u blizini svog sedišta ili udaljenije. Česko Sokolstvo n. pr. priredilo je ove godine čak i dve škole za vodnice letovanja pod vodstvom savezne načelnice s. Provanikove te uz pomoć s. Maršatove i s. Vokačeve. Obe ove škole bile su veoma dobro posjećene, tako da postoji nada, da će se iduće godine broj društava koja sprovedu letovanja uvećati. Pri ovome treba paziti, da se letovanje pripremi što skrbnije i pažljivije i za to su baš potrebni naročiti vode, odnosno za ženska odeljenja vodnice, koji imaju zadatak da se brinu ne samo za svu spremu za letovanje, nego da letovanje provedu i s organizatorske i s tehničke strane.

(Nastavak sa 1. str.)

zastupnici raznih korporacija te članstvo Ljubljani. Sokola u punom broju. Mala dvorana Ljubljanskoga Sokola bila je za taj dan jednostavno ali ukusno uredjena. U začelju dvorane do predstaničkog stola, ukrašenog zelenilom, stajalo je Tirševu poprsje, dok je na zidu bila pričvršćena stara zastava Južnog Sokola, koja nam, ovako sačuvana u ostancima, živo obnavlja sećanja na njenu slavnu prošlost.

Nesto iza 8½ sati, starešina Ljubljanskog Sokola, brat Bogumil Kajzelj otvorio je ovaj značajni sastanak, istakavši, da je retko kada ta mala društvena dvorana primila toliki broj odličnika, predstavnika našeg javnog života, za časnu dvorsku damu sestru Franju Tavčarjevu, bana Dravske banovine brata dr. Dragu Marušića, komandanta Dravske divizijske oblasti g. generala Ilića, i zamenika starešine saveza SKJ brata E. Gangla, saveznog načelnika brata Miroslava Ambrozića, saveznog načelnika sestru Elzu Skalarjevu, saveznog podnačelnika brata Josipa Jerasa, senatora, bivšeg starostu JSS brata dr. Ravnihara, starešinu Sokolske župe Ljubljana brata dr. Josipa Pipenbachera, zam. žup. starešine brata Milka Krapeža, župskog načelnika brata Vrhovca, župskog načelnika sestru Boltavzarjevu, staroste ljubljanskih sokolskih društava braću inž. Bevca, dr. Šubica, Šanlju, Pogačnika, Zakotnika, zastupnika ruskih Sokola brata prof. Željenzova, br. pukovnika Lj. Novakovića, predstavnike sokolske štampe i svu braću i sestre, koji su se okupili u tolikom broju.

Izveštaj kratko istoriju društva, predstavlja, starosta br. Kajzelj predložio je, da se ovog svečanog sastanka, kada 70 godišnjicom Ljubljanskog Sokola jugoslovensko Sokolstvo stupa u jubilaru godinu, pošalju sledeći pozdravni telegrami:

Njegovemu Veličanstvu Kralju Aleksandru I

BEOGRAD
Članstvo, slavnostni in zletni odbor, zbrani na svečanem zborovanju povodom vstopa Ljubljanskoga Sokola u jubilejno 70. leto njegovega obstoja, sporočajo svoje najiskrenije želje za dobrobit Vašega Veličanstva in Kraljevskega doma ter zagotavljajo svojo neomajno udanost Vašemu Veličanstvu kot Najvišjemu Pokrovitelju Sokolstva.

Z D R A V O !

Ljubljanski Sokol.

Njegovemu Visočanstvu Prestolonasledniku Petru

BEOGRAD
Članstvo, slavnostni in zletni odbor, zbrani na svečanem zborovanju povodom vstopa Ljubljanskoga Sokola u jubilejno 70. leto njegovega obstoja, sporočajo bratu starešini Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije izraze neomajne bratske udanosti.

Z D R A V O !

Ljubljanski Sokol.

Savez Sokola kraljev. Jugoslavije

BEOGRAD
Članstvo, slavnostni in zletni odbor, zbrani na svečanem zborovanju povodom vstopa Ljubljanskoga Sokola u jubilejno 70. leto njegovega ob-

la u jubilejno 70. leto njegovega obstoja, sporočajo bratskemu Savezu tole pozdrave in izraze neomajne zvestobe.

Z D R A V O !

Ljubljanski Sokol.

Nadalje su bili poslani pismeni pozdravi bratu Petru Graselli-u, bivšem društvenom starosti i br. Franu Molačeku, bivšem društvenom načelniku, kao jedinoj živući dvojici prvih suosnivača Južnog Sokola. — Čitanje svih telegrama, a naročito Nj. Vel. Kralju i Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru, prisutni su popratili oduševljenim poklićima.

Nato je predsedatelj br. Kajzelj pročitao poslanicu, koju je Ljubljanski Sokol uputio svim bratskim društvima u zemlji, a koju donosimo na čelu lista. Da se odmah uzmogne početi i sa svim pripremama, koje su potrebne da se dostojno proslavi ovaj značajni jubilej svega našeg Sokolstva, predsedatelj brat Kajzelj pročitao je zatim i listu braće i sestara, članova svečanostnog i sletskog odbora za naredni pokrajinski slet u Ljubljani.

Svečanostni odbor:

Predsednik: Engelbert Gangl, i zamenik starešine Saveza SKJ; članovi: Franja Tavčarjeva, začasna dvorska dama, dr. Drago Marušić, ban Dravske banovine, general Bogoljub Ilić, komandant Dravske divizijske oblasti, dr. Dinko Puc, načelnik grada Ljubljane, Dura Paunković, II zam. starešine Saveza SKJ, Lacko Križ, III zamenik starešine Saveza SKJ, dr. Vladimir Belajčić, predsednik prosvetnog odbora Saveza SKJ; svi članovi uprave Saveza SKJ, koji borave u Ljubljani: Miroslav Ambrozić, načelnik Saveza SKJ, Elza Skalarjeva, načelnica Saveza SKJ, Josip Jeras, zam. načelnika Saveza SKJ, Joža Trdinova, zamenica načelnice Saveza SKJ, dr. Riko Fux, član uprave Saveza SKJ; staroste svih župa, za koje je slet obavezan: Celje: Josip Smertnik; Karlovac: Mirko Malović; Kranj: dr. Dušan Šemrov; Ljubljana: dr. Josip Pipenbacher; Maribor: dr. Milan Gorišek; Novo mesto: dr. Ivan Vašič; Sušak-Rijeka: Ivo Polić; Varaždin: Mirko Belić; Zagreb: dr. Oton Gavrančić. Svi bivši staroste i potstaroste Ljubljanskog Sokola i njegov sadašnji starosta: Petar Graselli, Ivan Hribar, dr. Vladimir Ravnihar, dr. Fr. Kandare, Drenik Bojan, te sadašnji začasni starosta Ljubljanskog Sokola dr. Viktor Murnik. Najstariji društveni načelnici: Franjo Mulaček, Veličan Pink i Matija Benčan. Svi staroste ljubljanskih sokolskih društava: Soko I Tabor: inž. Lado Bevc; Sokol II: dr. Milan Šubić; Sokol III: Danilo Saplja; Sokol IV Drago Pogačnik; Sokol Ljubljana-Šiška: Ivan Zakotnik, te za otek ruskih Sokola: prof. I. Željenzov. — Predsednik sletskog odbora i svi predsednici oteka toga odbora.

Sletski odbor:

Predsednik: starosta Ljubljanskog Sokola. Članovi: predsednici oteka sletskog odbora i svi članovi uprave, te revizori Ljubljanskog Sokola. Predsednici oteka sletskog odbora su: financijskog: dr. Fran Pavlin; gospodarskog: Leo Cebular; tajničkog: Stane Flegar; lektarskog: dr. Ivan Jenko; građevinskog: inž. Albert Poženel; izložbe:



Zahvalno pismo otpustivšem saveznom načelniku bratu Ivanu Bajzelju

Izvršni odbor Saveza SKJ uputio je otpustivšem saveznom načelniku bratu Ivanu Bajzelju sledeće pismo:

Dragi brate!

Po Tvojoj želji razrešen si dužnosti načelnika Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije.

I u tom času, kad se deliš od nas iz kruga braće i sestara, članova uprave Saveza, osećaj dužnosti nam nalaze, da Ti ovim putem izrečemo ispred celokupnog Sokolstva bratsku hvalu i priznanje nad Tvojim radom, koji si uložio na korist, procvat i dobrobit našeg Sokolstva.

U teškim prilikama prihvatio si se poverenje Ti dužnosti, uz teške prilike rukovodio si celokupnim tehničkim radom Saveza.

No neka Ti bude utehom, da taj Tvoj rad nije bio besplodan, već da je on okrunjen sjajnom krunom, a ta jest onaj veliki uspeh, koji je naše Sokolstvo doživelo ovogodišnjim IX svesokolskim sletom u Pragu.

To neka Ti bude najvećim priznanjem na Tvome bratskom radu.

Zalimo da nas ostavljaš kao neposredni saradnik, no uvereni smo, da ćeš i u buduću kao i do sada uvek rado pripomoci sokolskom delu, uvek kada to zatraže opći interesi.

nog: Franjo Ahčin; stanbenog: Drago Šebenik; redateljskog: Milko Krapež; oteka za doček: Janko Blajvajs-Trsteniški; izletnog: prof. Janko Ravnik; novinarskog: Stjepan Čelar; priredivačkog: dr. Ciril Pavlin; željezničkog: Miroslav Gregorka; prehranbenog: Franjo Kavčič. Revizori sletskog odbora su: Petar Klinar, Leo Rogl i dr. Albin Stele.

Nato je predsedatelj zbora brat Kajzelj zamolio predsednika svečanostnog odbora brata Gangla da zauzme mesto predsedničko mesto, zahvalivši se pri tome prisutnima na ukazanoj mu pažnji.

Predsednik svečanostnog odbora, brat Gangl, I zam. starešine Saveza SKJ, zauzimajući predsedničko mesto, zahvaljujući se na ukazanoj mu časti, naglašujući, da je svestan velike odgovornosti toga mesta. Ističe da težinu sadanjen rada treba da međusobno razdele sva braća, da bi tako u istoj meri i podjednako poželili uspehe, koji će biti na čast celokupnom jugoslovenskom Sokolstvu. Isporučuje zatim pozdrave Saveza SKJ jubilaru Ljubljanskog Sokola, potsećajući svu braću i sestre, a naročito članove sletskog odbora na velik i težak odgovorni rad, koji ih čeka u ovoj jubilarnoj godini, koju će naše Sokolstvo proslaviti na Vidovdan 1933 u Ljubljani pokrajinskim sletom. U daljnjem svom lepom govoru, govoreći o lepoti i veličini Tirševih sokolske misli, brat Gangl ističe potrebu što intenzivnije našeg rada naročito u vežbaonici, a i izvan nje, da bi tako mogla sva društva da postavne na vežbalište što veći i spremniji broj pripadnika svih kategorija. Naglasio je, da taj slet treba da bude od većeg opsega nego što se je to pre mislilo, da se time pokaže svim našim neprijateljima, da puna i najjača nacionalna svest živi baš u jugoslovenskom Sokolstvu. Spominjući u letimičnom pregledu značajnije događaje iz istorije našega Sokolstva, ističe kako je sokolska misao danas u našem narodu uhvatila toliko čvrst i dubok koren. Ali kao što nas uspehi ne smeju nikad da zanesu, da bi zaboravili na daljnji rad, tako ni nikakove teškoće ne smeju da nas pokolebaju u tom našem radu, pri kome uvek treba da imamo u pameti Tirševu načelo večitog nezadovoljstva i večitog kretanja napred. Seća se toplim rečima i naše zaboranjene braće tamo oko Gosposvetskog Polja i za Učkom Gorom. Ističe nadalje, da naš sokolski rad treba da poluži našem posvemašnjem nacionalnom jedinstvu, Jugoslovenstvu, a ujedno i jačanju bratske uzajamnosti svega Slovenstva. A sve to što hoćemo, rekao je brat Gangl, ima i svoju punu opravdanost.

Pri koncu govora brata Gangla, koji su prisutni oduševljeno pozdravili, izabrana su i dva potpredsednika svečanostnog odbora i to: br. dr. Josip Pipenbacher, starešina Sokolske župe Ljubljana i brat inž. Lado Bevc, starešina Sokolskog društva Ljubljana I Tabor.

Zahvalivši se još jednom svima prisutnima na bratskom odazivu, brat Gangl zaključio je ovaj značajni članski sastanak Ljubljanskog Sokola, najavljujući stupanje jugoslovenskog Sokolstva ovim danom u jubilaru godinu. Nato su se svi prisutni upisali u društvenu spomen-knjigu. — sc.

Zeleći, da Ti fizičke snage dopušte punu aktivnost rada do skrajnje moguće granice života, pozdravljamo Te s iskrenim, bratskim

Zdravo!

I zamen. starešine,
E. Gangl, s. r.

Tajnik,

A. Brozović, s. r.

Jedno pismo bratskoj ČOS

U vezi s izveštajem o VI sednici izvršnog odbora Saveza SKJ (vidi br. 39 »Sokolskog glasnika« od 29 septembra o. g.) objavljujemo danas pismo Saveza SKJ bratskoj ČOS.

Bratska

Československa obec sokolska,

Praga III

Tiršov dom

U »Českoslovačkoj Republici« koja slovi kao zvaničan list vlade Českoslovačke Republike, čitamo u broju od 30 avgusta o. g. na stranici 5 i 6 pod naslovom »Zakon o sportu u Jugoslaviji« i ove reči: »V Jugoslaviji snaži se stajati ziskati si raskošniji vliv na celou sportovni vchovu. Tato tendence vedla již k postátnění Sokola který dnes pěstuje spíše myšlenku stárání než národní a do kterého vstoupili i Němci a Maďaři«.

Što se zakona o sportu u Jugoslaviji tiče, nemamo razloga da se izjavljamo o toj nameri naše vlade, no moramo konstatovati, da citirane reči, koje se tiču našeg Sokolstva, nemaju ama baš nikakve stvarne podloge, nego su napisane temeljem neispravnih informacija, ili imaju naročitu tendenciju, naime, da u češkoslovačkoj javnosti razbude nerazpoloženje spram našeg Sokolstva i omalovažavanje našeg nacionalnog rada, a čime se nanaša velika šteta našoj časti i u očima javnosti mnenja narušuje bratski odnos, koji vlada između Československe obce sokolske i našeg Saveza.

Mi smo već nebrojeno puta naglasili, da je naše Sokolstvo organizacija privatne inicijative, koja nastavlja tradicije i rad ranijeg, a od godine 1919 ujedinjenog Sokolstva u Kraljevini Jugoslaviji. U našim »Putevima i ciljevima« jasno je obrazloženo naše stanovište prema državi i naciji, a u kojima kažemo otvoreno, bistro i jasno, da se i u ovim pitanjima nepokolebivo držimo Tirševe nauke. Vaspitanje naših članova u državnoj i nacionalnoj misli kreće se paralelnim putem, kako to u jednoj nacionalnoj državi, kakva je Jugoslavija, drugačije i ne možemo biti.

O stupanju Nemaca i Madžara u naše redove nema ni govora. Ako se zbije gde pojedini slučaj, to je on ista retkost i velika iznimka, jer protiv onoga, koji se hoće vlastitim inicijativom preorijentirati u duhu i smislu jugoslovenske nacionalne ideje, ne možemo biti, a naročito ne u pogledu što se tiče inorodne omladine. Ne radimo ni pozivom na zakon ni silom zakona, nego evolucijom i asimilacijom na temelju slobodnog odlučivanja svakog pojedinog građanina.

Mi smo naročito spram bratskog češkoslovačkog naroda u više navrata već dokazali da smo pravi Sokoli, koji se ne plašimo ni jednog objektivnog suda. Držimo, da nam je i naše učestvovanje na IX svesokolskom sletu u Pragu dalo potpunu svedodžbu, da smo po osećajima i po svesti ravnopravni članovi opće slovenske sokolske porodice. Verujemo i to, što ćemo uvek jasno dokazati, da ćemo još odlučnije i vidnije naučavati veliku sokolsku ideju.

Verujte, braćo i sestre, da držimo da je protivno našoj časti i našoj savesti, da moramo neprestano da istu stvar s istim razlozima dokazujemo, pa zato možemo da u ovim rečima stavimo otvoreno, bratski, sokolski samo jedan upit: Da li se imade u naše Sokolstvo bratsko poverenje, ili toga nema?

Ovo Vam pišemo otvoreno, jer nas ovakve insinacije u bratskom češkoslovačkom narodu bole. Molimo Vas, da i Vi budete braničima našeg poštenog imena i naše sokolske časti i to na način, koji Vam se čini najzgodniji, jer mi nemamo mogućnosti da bi bilo na koji način uticali na češkoslovačku štampu, pa i na sokolsku, koja žalibože o našem Sokolstvu piše vrlo malo nešto pozitivna.

U neprestanoj težnji, da bi naši bratski odnosi ostali nepomućeni i da bi se naš rad i naš život prosuđivao stvarno i objektivno, mi Vam blagodarimo na bratskoj pomoći u našoj borbi za svete sokolske ideale te Vas iskreno pozdravljamo.

Zdravo!

Beograd, 28 septembra 1932.

I zam. starešine,
E. Gangl, s. r.
Tajnik,
A. Brozović, s. r.

PRAVILNIK saveznog oteka za seoske sokolske čete

§ 1

Radi boljeg nadzora nad radom seoskih sokolskih četa i radi staranja, da se rad seoskih sokolskih četa održava na sokolskoj osnovi, kao i radi davanja potrebnih uputstava za celokupni rad na selu, ustanovljava se u upravi Saveza otek za seoske sokolske čete.

§ 2

Na čelu oteka stoji pretседnik, koga imenuje Savezna uprava, te koji je u tom svojstvu član izvršnog odbora uprave Saveza.

§ 3

Otek se sastoji od 5 članova. Članovi oteka su: jedan član izaslan u otek po tehničkom odboru uprave Saveza, jedan član izaslan po prosvetnom odboru uprave Saveza i ostali članovi, koje postavlja uprava Saveza između savezne uprave ili iz sokolskih redova.

§ 4

Pretседnik saziva sednice oteka i pretседava sednici. Otek se konstituise na prvoj sednici izborom potpretседnika i tajnika, a ovaj izbor potvrđuje uprava Saveza. Potpretседnik zamjenjuje pretседnika u slučaju njegove sprečenosti, a zapisnike sednice oteka

vodi tajnik. Rešenja se donose većinom glasova, a za slučaj jednake podele glasova odlučuje glas pretседnika. Sednice se drže najmanje jedanput mesečno.

§ 5

Otek raspravlja sva pitanja o seoskim sokolskim četama na sednicama, donosi u smislu § 4 rešenja, a pretседnik oteka referiše upravi Saveza o radu oteka, te uprava Saveza donosi konačne odluke po svima iznesenim pitanjima i predlozima. Podneske upućene upravi Saveza potpisuje pretседnik i tajnik oteka.

§ 6

Otek će se naročito starati, da se rad seoskih sokolskih četa zasniva i vodi na isključivo sokolskoj osnovi i da se ni jedna grana poslova ne razvija na štetu sokolske ideologije.

§ 7

Savezni otek za seoske sokolske čete putem savezne uprave daveće potrebna uputstva za rad na unapređivanju seoskih sokolskih četa otsecima pri upravama župa, odnosno referentima seoskih sokolskih četa i vodiće računa o izvršenju izdatih uputstava.

§ 8

Pretседnik i pojedini članovi oteka mogu po potrebi i odobrenju savezne uprave obilaziti uprave župa i društava, koja imaju seoske sokolske čete, radi pregleda rada oteka župe i društvenih referenata za seoske sokolske čete.

§ 9

Otek može u slučaju potrebe sazvati zbor pretседnika župskih oteka za seoske sokolske čete, na kome će se raspravljati predmeti, koji se odnose na rad seoskih sokolskih četa, prema određenom dnevnom redu. O sazivanju zbora župskih pretседnika oteka za seoske sokolske čete, otek je dužan prethodno izvestiti upravu Saveza.

PRAVILNIK župskog oteka za seoske sokolske čete

§ 1

Radi uspešnijeg vođenja poslova i pravilnog rada u seoskim sokolskim četama, osnivaju se u upravama župa oteci za seoske sokolske čete.

§ 2

Na čelu oteka stoji pretседnik, koga glavna skupština predlaže na imenovanje po 7-oj točki 14 §-a župskih pravila, te koji je u tom svojstvu član izvršnog odbora uprave župe.

§ 3

Otek se sastoji od pet članova. Članovi oteka su: jedan član izaslan u otek po tehničkom odboru župe, jedan član izaslan po prosvetnom odboru župe, i ostali članovi, koje postavlja uprava župe između članova uprave župe ili iz sokolskih redova.

§ 4

Pretседnik saziva sednice oteka i pretседava sednici. Otek se konstituise na prvoj sednici izborom potpretседnika i tajnika, a ovaj izbor potvrđuje uprava župe. Potpretседnik zamjenjuje pretседnika u slučaju njegove sprečenosti, a zapisnike sednice oteka vodi tajnik. Rešenja se donose većinom glasova, a za slučaj jednake podele glasova odlučuje glas pretседnika. Sednice se drže najmanje jedanput mesečno.

§ 5

Otek raspravlja sva pitanja o seoskim sokolskim četama na sednicama oteka, donosi u smislu § 4 rešenja, a pretседnik oteka referiše upravi župe o radu oteka, te uprava župe donosi konačne odluke po svima iznesenim pitanjima i predlozima. Podneske upućene upravi župe potpisuje pretседnik i tajnik oteka.

§ 6

Otek će se naročito starati, da se rad seoskih sokolskih četa zasniva i vodi na isključivo sokolskoj osnovi i da se ni jedna grana poslova ne razvija na štetu sokolske ideologije.

§ 7

Otek će primati putem uprave župe od saveznog oteka za seoske sokolske čete potrebna uputstva, koja će putem uprave župe dostavljati seoskim sokolskim četama i voditi računa o izvršenju izdatih uputstava. Otek može putem uprave župe činiti saveznom otek za seoske sokolske čete predložiti, koji su od koristi za rad seoskim sokolskim četama.

§ 8

Pretседnik i pojedini članovi oteka mogu po potrebi i odobrenju uprave župe obilaziti sokolska društva koja imaju seoske sokolske čete, i pregledati rad društvenog referenta za seoske sokolske čete, te s njim obilaziti i seoske sokolske čete, gde bude bilo potrebno.

§ 9

Otek može u slučaju potrebe sazvati zbor društvenih referenata za seoske sokolske čete, na kome će se ras-

pravljati predmeti koji se odnose na rad seoskih sokolskih četa, prema određenom dnevnom redu.

PRAVILNIK o radu društvenog referenta za seoske sokolske čete

§ 1

Da bi se rad u seoskim sokolskim četama razvijao brže, bolje i pravilnije, u svakoj upravi društva, koje ima seoske sokolske čete ustanovljuje se mesto referenta za seoske sokolske čete.

§ 2

Dužnost referenta obavljaće po mogućnosti član društvenog tehničkog odbora, koga predlaže na imenovanje glavna skupština po 7-oj točki 23 §-a pravilnika za sokolska društva.

§ 3

Dužnosti referenta su da se isključivo bavi pitanjima, koja se odnose na rad seoskih sokolskih četa. Referent ima u prvom redu da pazi, da rad seoskih sokolskih četa bude na čisto sokolskoj osnovi, da ne bude skretanja u drugom pravcu, da se u svima granama poslovanja seoskih sokolskih četa radi u skladu, da se poslovi jedne vrste ne razvijaju na štetu drugih, i da se prema mesnim prilikama podešava rad u seoskim sokolskim četama tako, kako bi se najveći uspeh postigao.

§ 4

Referent za seoske sokolske čete član je izvršnog odbora uprave društva.

§ 5

Referentu se dodeljuju u rad svi oni poslovi, koji se odnose na seoske sokolske čete, o kojima referent na sednicama izvršnog odbora, odn. na sednicama upravnog odbora društva.

§ 6

Referent ne može donositi nikakva rešenja, jer će po svima predlozima referentovim donositi zaključke izvršni odnosno upravni odbor društvene uprave.

Ovi su pravilnici prihvaćeni na sednici izvršnog odbora Saveza SKJ dana 23 septembra 1932 godine, pa su prema tome od sada obavezni za sve one sokolske ustanove kojima su namenjeni.

Zdravo!

Tajnik I zam. starešine
A. Brozović s. r. E. Gangl s. r.

Iz načelnštva i tehničkog odbora Saveza SKJ

Iz sednice saveznog TO od 4 oktobra 1932

Savezni načelnik brat Miroslav Ambrožić, nastupajući svoje mesto, zahvalio se je za dosadašnju saradnju i poverenje ukazivano mu po dosadašnjim članovima TO kao saveznom podnačelniku, te je formalno raspustio dosadnji savezni TO i ujedno pozvao u novi savezni TO sve dosadašnje članove, koji borave u Ljubljani. Pripomenio je, da se ne smatra to moguće kao neko nepoverenje prema vanjskim članovima, što ove nije pozvao da stupe u novi savezni TO, jer smatra potrebnim, da svi članovi TO treba da bivaju stalno u Ljubljani i da su tako u svako doba na raspolaganju.

Sednici učestvovali su, osim brata Prosena, koji se je opravdao i sestara Mužinove i Pibernikove, svi ljubljanski dosadašnji članovi i sve dosadašnje članice saveznog TO, koji su svi također stupili u novi savezni TO.

Brat načelnik je nato ukratko razvio svoj budući program rada u Sokolstvu, te je naročito naglasio također i to, da savezni TO mora da bude ne samo izvršni već i inicijativni organ Saveza. Nadalje je brat načelnik pozvao još i nekoju braću stručnjake iz Ljubljane, da stupe u savezni TO.

Pored ovog stalnog užeg saveznog TO, brat savezni načelnik izjavio je, da će se obzirom na pokrajinski slet u Ljubljani 1933 god. sastaviti također i širi tehnički odbor, u koji će ući svi članovi i sve članice užeg saveznog TO, nadalje svi načelnici i načelnice župa, za koje je obavezno sudelovanje na pomenutom sletu, kao i još druga braća iz ljubljanskih sokolskih društava.

Zatim se je izvršilo konstituiranje saveznog užeg TO, u kome su određeni: za tajnika br. Trček; za referenta za organizaciju br. Jeras; za evidencu u župama br. Jeras za članove, a s. Skalarjeva za članice; za vezu sa sportom br. Zupan; za saveznu školu s. Trdinova; za vezu s inozemstvom br. savezni načelnik; za vojsku brat pukovnik Lj. Novaković; za vezu sa školom br. prof. Kozak. Nadalje su određeni za vežbe muškog članstva braća: Lubej, Rudolf i Trček, ženskog članstva sestre: Skalarjeva, Slapničarjeva i Trdinova; za muški naraštaj braća Keber i Prosenc, za ženski naraštaj s.

Tratarjeva, za mušku decu braća Kostnapfel i Stanić i za žensku decu s. Trdinova. Za atletiku, igre i narodne igre određena su braća: Keber, Podgornik i Zupan te sestre Skalarjeva i Tratarjeva; za međusletska takmičenja članova i članica br. Trček i s. Skalarjeva; za zdravstveni otek br. dr. Košir; za literarni otek braća: Ambrožić, Jeras, Kostnapfel i Trček, te sestre Skalarjeva i Trdinova. Za urednika lista »Soko« određen je br. Trček, a kao članovi uredništva braća: Ambrožić, Jeras, Kostnapfel, Podgornik i Trček te sestre Skalarjeva i Trdinova. Za izvestioca o delovanju načelnštva te užeg i šireg saveznog TO određuje se br. Kostnapfel, za gospodara saveznog TO br. Lubej.

Brat savezni načelnik izvestio je nadalje, da za 15. o. m. sazivlje u Beogradu zbor župskih načelnika, na kojem će se pre svega raspravljati o prpravama za međusletska takmičenja i o njihovom opsegu, a koja će se održati naredne godine u Ljubljani, te o drugim važnijim saveznim pitanjima. Otek za međusletska takmičenja tvore članovi i članice saveznog TO. Taj otek održaće svoju narednu sednicu u utorak dne 11. o. m.

Za župski prednjački ispit, koji će se održati dne 29 i 30. o. m. u Sarajevu, određuje se kao pretседnik ispitne komisije savezni podnačelnik br. Miroslav Vojinović. — Pregled predloga za proste vežbe za pokrajinski slet biće u subotu dne 8. o. m. u 6 sati naveče u Narodnom domu.

Iz telovežbačkog sveta

NA KRAJU TRADICIJE

Pod ovim naslovom pišu u sportskoj rubrici brnske »Lidove Novine« sledeće:

U prvim godinama naše nacionalne slobode videlo se i u sportu mnogo dobrih i potpuno na idealističkoj osnovi utemeljenih manifestacija, ali koje su isto onako brzo zamrle, kao su i nastale. Jedna među ovima bila je i proslava 28 oktobra, dana oslobođenja češkoslovačkog naroda. Veoma je bilo lepo, da su na taj dan jugoslovenski nogometaši bili gosti češkoslovačkih, a češkoslovački pak da su odlazili u goste Jugoslovenima na Vidovdan u Beograd. Nije bilo lepše i bolje misli nego imati u gostima na ovaj dan bratske sportiste iz bratskog naroda. A konačno nijedna druga momčad nije ni mogla tako pravilno da razume naše veselje nad oslobođenjem kao baš jugoslovenska braća. Reprezentativne utakmice između slovenske braće bile su jedna tako prirodna stvar, da nismo ni mogli zamisliti bolje i spremnije proslave. Bilo je sasvim umereno da se ga je što uže veze sa Jugoslovenima i baš nogomet bio je jedno od najpodesnijih sredstava za ovu stvar. Ali srdačno prijateljstvo moralo je da ustupi svoje mesto gospodarskim obzirima. Ravajući funkcioneri češkoslovačkog nogometa odrekli su najednom i to dosta dokaan reprezentativnu utakmicu sa Jugoslovenima zbog toga, što ovi poslednji nisu bili na onom nivou razvitka kao češkoslovački nogomet, te su radije stupili u veze s austrijskim nogometašima, koji su se tada nalazili na vanrednoj visini. Radi toga među Jugoslovenima bilo je mnogo uzrujanja, dok nije čitava stvar bila razjašnjena diplomatskim putem. U toku nekoliko godina videlo se tačno, da češkoslovačkom nogometu nije do prijateljstva sa Jugoslovenima, i danas su spomenute utakmice sasvim skinute s dnevnog reda. To se je baš pokazalo najjasnije ove godine, kada su za suprotnike našeg nogometa izabrani — Italijani. Nemamo drugo da pridodamo ovoj konstataciji brnskih novina nego samo to, da Sokolstvo posve drugačije shvata svoju veliku zadaću među slovenskim narodima, i baš zato su veze među Česloslovacima i Jugoslovenima, i usprkos ove žalosne činjenice što češkoslovački nogometaši otklanjaju saradnju sa našim sportistima, svake godine sve više i više srdačnije. To je

rad i zasluga samo Sokolstva. — Ipak se stvari i u ovom pogledu, izgleda, sada popravljaju, što svedoči i zakazana nogometna utakmica jugoslovenske reprezentacije, koja će se ovih dana igrati u Pragu sa češkoslovačkom.

KRONIKA

Pre dvadeset godina. Skoro bi, u ovo teško doba, kada su na dnevnom redu krupna i sudbonosna pitanja, nezapaženo prošao kraj nas jedan od najznačajnijih jubileja iz naše novije istorije, a to je 20 godišnjica otvorenja istorijskog zasjedanja narodne skupštine u Beogradu, koja znači prvi aktivni korak u epohu oslobodilačkih ratova. Na svečanoj sednici narodne skupštine, na dan 5 oktobra 1912 godine, u svom prestolnom govoru blagopočivši Kralj Petar I Veliki Oslobođilac najavio je svome narodu, pa i čitavom svetu, da je stvorio savez balkanskih naroda u cilju, da oslobodi hrišćanske narode ispod turskog ropstva. To je prva jasna izjava Velikog vladara, kojom je prešao na realizovanje svoje teške zadaće, koju je sam sebi postavio prilikom stupanja na presto, a za koju je radio i borio se već u bosanskom ustanku kao Petar Mrkonjić. Njegova životna zadaća bila je da oslobodi i ujedini ne samo srpski deo našeg naroda, nego sav naš jugoslovenski narod. Setimo se ovog svetlog datuma naše istorije osobito mi, Sokoli, i mislimo pri tome, da naše oslobođenje i ujedinjenje još nije potpuno.

40-godišnjica ljubljanskog pozorišta. Dne 29 septembra o. g. slavila je ljubljanska opera 40-godišnjicu svog opstanka. Važan datum, jer je ova opera mnogo doprinela širenju i jačanju nacionalne svesti i duhovne kulture u slovenačkom delu našega naroda.

Otvorenje arheološkog muzeja u Pragu. Uskoro će se otvoriti u lepom baroknom gradiću, na takozvanoj Hanspalci, arheološki muzej, koji će biti jedina od najprivlačnijih znamenitosti Praga. Tamo su izložene skupocene stvari iz davnih istorijskih vekova, pa čak i iz predistorijskih do 20.000 godina pre Krista. Najinteresantnije je to, da potiču svi predmeti sa teritorija Praga, te predstavljaju, dakle, nekakvu istoriju grada Praga, staru preko 20.000 godina.

500-godišnjica Sikstinskog pevačkog hora. Ovog meseca nalazi se na turneji po srednjoj Evropi jedan od najstarijih, a i najčuvanijih horova, takozvani Sikstinski crkveni pevački hor, kojeg sad vodi monsinjor R. Kazimiri. Ovaj hor gaji još i danas isključivo staru crkvenu glazbu.

Nova otkrića u Arktidi. Ovih dana vratilo se u Arhangel'sk sa svog puta ruski brod »Rusanov«, koji je boravio oko 55 dana u Arktidi. U to vreme otkrivena su nova ostrva južno od Samotnog otoka, dalje je na rtu Čeljuskin postavljena radiostanica za one članove ekspedicije, koji će još preko zime ostati u Arktidi i nastaviti rad. U istoriji putovanja u Arktidu, Rusanov je prvi brod, koji je prošao kroz takozvani Sokolskijev tesnac.

Češki filmovi Ufe. Između velikog nemačkog koncerna Ufe i merodavnih češkoslovačkih krugova vode se pregovori, kakor bi počela UFA, filmsko preduzeće sa snimanjem filmova na češkom jeziku.

Kupi bradljo in drog

Sokolska četa Mala Nedelja kupi bradljo in drog. Ponudbe do 10. okt. t. l. nasloviti na četo.

Službo išče izvežban telovadec, po poklicu trgovski pomoćnik (manufakturnist), ki se je ravnokar povrnol od vojakov. Govori slovensko, srbohrvatsko in nemško. Vpraša se pri ljubljanskem Sokolu v Ljubljani (Narodni dom).

IZ ŽUPA I DRUŠTAVA

Župa Beograd

OSVEĆENJE SOK. ZASTAVE U OBRENOVCU

Dana 18 septembra tek. god. osvećilo je ovo društvo svoju zastavu. Uprava društva preduzela je sve potrebno kako bi osvećenje zastave bila jedna manifestacija dostojna ugleda Sok. društva, a koja bi ujedno bila i potstajac za dalji plodonosni rad. Društvo je u tome i uspeo. Celo mesto bilo je toga dana u atmosferi Sokolstva i sokol. svečanosti. Općinski odbor, na čelu sa svojim pretседnikom g. Nikolom Kostićem, pozvao je putem oglasa, srdačnim i toplim rečima, celo građanstvo da uveliča proslavu, smatrajući taj čin kao značajan datum u istoriji Obrenovca. Na kućama su bile izvešene zastave. Građanstvo je uče-

stvovalo pri dočeku gostiju, naročito specijalnog voza iz Beograda.

Od ranog jutra pristizali su gosti. Prvo su došli Sokoli iz Valjeva, Lajkovca i Stubline. U 9:30 stigao je specijalni voz iz Beograda kojim je došao izaslanik Nj. V. Kralja, potpukovnik Slavko Jakovljević, izaslanik Ministra za fizičko vaspitanje brat Bogoljub Krejčik, delegati Saveza SKJ brat Branko Živković i brat Ante Brozović, delegati beogradske župe braća dr. Milan Glavinčić, Radiša Nišavić, dr. Stefanović i brat Mira Stojanović. Od društava došla je Matica, Beograd I, Beograd V, Beograd VI.

Goste je pozdravio kraćim govorom starešina ovog društva, brat Dragoljub Matejić, pozelevši im prijatan boravak. Posle toga, posla je povorka kroz grad sa vojnom muzikom na čelu, u sokolski dom. Odatle su

Kupujte zastave kod
I. Neškudla, Ljubljana

Rosija - Fonsier ♦ društvo za osiguranje i reosiguranje ♦ Beograd

odeljenja koja vežbaju otišla na vežbu. O podne je priređen ručak u hotelu »Antonavić«.

Posle podne, na igralištu S. K. »Bogoljubac«, bilo je svečano osvećenje zastave. Činodeljstvovali su protoprezviter Milutin Bogičević i prezviteri Milorad Mihailović i Velja Tašić. Po izvršenom obredu prota Bogičević je održao lep govor o značaju osvećenja zastave. Izaslanik Nj. Vel. Kralja ukucio je prvo čavlice Nj. V. Kralja, Kraljice, Nj. V. Prestolonaslednika i Kr. Doma i predao zastavu bratu Živko- viću, delegatu Saveza, koji je predaje starešini društva, a ovaj zastavniku, uz topao govor. U ime kuma zastave, Obrenovačke ženske podružnice, sestra Ljubica Mićićeva održala je upečatljiv govor.

Gest darodavca zastave, Obrenovačke ženske podružnice, bio je primljen od celokupne publike s vidnim zadovoljstvom i govor sestre Mićićeve pozdravljen je toplo. Govorio je i Dimitrije Stojanović, učitelj u penziji, prvi predsednik Sokolskog društva u Obrenovu, u 1907 god.

Posle toga održan je javni čas. Izvedene su zajedničke vežbe muške i žen. dece, praške vežbe muškog i ženskog naraštaja, članova i članica, koje su lepo uspele. Dva kombinovana odeljenja beogradskih Sokola, vežbala su složene vežbe na razboju i vratilu. U štafetnom trčanju 4 × 100 m. pobedila je Beograd-Matica. Na dvima igralištima igrana je odbojka. Na jednom Sokolska četa Bačevac i Beograd I, pobednik Beograd I. Na drugom Matica i Obrenovac, pobednik Matica. Treba naglasiti, da su učestvovali i seoske čete iz Stublina, Barajeva i Bačevca, koje su pokazale mnogo volje i oduševljenja. Publika, koje je bilo sakupljeno preko 2000, pratila je s interesovanjem izvođenje vežbi.

Uveče je u sokolskom domu održana akademija. Izvedene su ove tačke: »Sokolski marš« otvarala vojna muzika; muška i ženska deca izvela su vežbu brata načelnika Branka Stojkovića, »Mali odžačari i redušec«. — Ženski naraštaj je učestvovao s prostim vežbama, koje je također sastavio br. Stojković. Članovi Sokola Beograd VI izveli su simboličku vežbu brata Milana Jankovića »Snaga«. Članovi našeg društva izveli su simboličku vežbu brata Stojkovića »Glas Domovine«. Akademija je bila veoma dobro posećena; prostrana dvorana sokolskog doma bila je prepuna.

Ovo osvećenje zastave dalo je ne samo novog poleta Sokolstvu Obrenovca, nego je ovaj čin mnogo pridonelo rasprostranjenju ideje Sokolstva i među onim delom građanstva, koje je do sada bilo pasivno u odnosu na sokolski rad. Tako ova svečanost pretstavljala jedan veliki korak napred u buđenju mnogog građanina i njegovom privođenju sokolskom delu.

B. M.

Župa Celje

SOKOLSKO DRUŠTVO KOZJE

Ob najlepšem vremenu je priredilo Sokolsko društvo u Kozjem dne 4. 9. t. l. svoj drugi javni nastup, ki je izpadel navzlic sedanjim težkim časom tako v moralnem, kakor tudi v gmotnem oziru nad vsako pričakovanje zadovoljivo.

Nastop je pričel ob 15. uri pred tukajšnje graščino točno po začetnem sporedu. Po lepo zasnovanem nagovoru br. starostar Dr. Kloarja, ki je vzpodbujal članstvo k vztrajnemu delu, občinstvo pa pozival, da to delo podpira, je nastopila domača moška in ženska deca. Samozvestno so naši najmlajši pokazali, kaj so se pod vodstvom s. Ele Druškovičeve naučili in to povečini tekotno počitnice, kar je treba posebej naglasiti, ko se zavedamo, da je naša mladina seme in kvas bodočega društvenega razmaha. Nič manj ni navdušili gledalce nastop naraščajnikov pod vodstvom br. Planinca. Sledili so jim člani in članice pod vodstvom br. načelnika Majdaka. Vsega skupaj je nastopilo 21 član in 13 članice, ki so s svojim izvajanjem prostih vaj želi vsesplošno priznanje. Poleg domačih telovadcev je nastopilo tudi nekaj članov in članice od Sv. Petra, iz Rajhenburga in Senovega.

Tudi izvajanja na drogu in bradlji je občinstvo nagradilo s priznalnim ploskanjem.

Ves nastop je spremljala krška godba.

Poudariti je treba, da je bila pri vseh nastopivših opaziti resna in trdna volja do dela v smislu sokolskih ideja, a tudi viden tehnični napredek in sicer navzlic dejstvu, da letošnje zimo radi pomanjkanja pripravnih prostorov ni bilo mogoče vežbati.

Temu je sedaj društvo odpomoglo z najetjem prostorne sokolske dvorane v novo preurejenem občinskem domu, ki je postala po nedavni otvoritvi torišče vsega tukajšnjega sokolskega udejstvovanja. V dvorani ima društvo svoje orodje in ostali inventar, v njej pa razpolaga tudi z lepim odrom, ki ga je bogato opremilo na svoje lastne stroške. Vse to je zahtevalo od društva velike gmotne žrtve in

skrb, ki pa jih je društvo pod večim vodstvom društvene uprave in s požrtvovalnostjo članstva spretno in srečno premostilo.

Baš ta društveni razmah v teku leta in pol pa je sigurno jamstvo in najboljša vzpodbuda k nadaljnjemu delu, kateremu je želeli obilo uspehov v prid članstvu in domovini.

Župa Ljubljana

ZUPNI PREDNJAŠKI TEČAJ

V dne 18. septembra do 1. oktobra t. l. se je vršil župni prednjaški tečaj sokolske župe Ljubljana v sokolskem domu na Taboru pod vodstvom župnega načelnika br. Vrhovca. Tečaj je obiskovalo 24 bratov iz 19 društev. Zadostno, morda edino primerno število tečajnikov je omogočilo, da je bil pouk v tečaju intenziven in uspešen. Praktični vadbi se je posvečalo največ časa in pažnje. Vsakdo je mogel različne vaje na orodju večkrat poskušati in mnogi med njimi se kot začetniki so ob zaključku tečaja obvladali že težje vrvice na orodjih. Da niso zaostali tudi v drugih smereh, mislimo, da ni treba posebej naglasiti.

Pouk v tečaju je trajal dnevno po 8 ur. Poleg telovadnega sestava in z njimi nerazdružno povezane druge predmete se je tečajnikom razložilo tudi osnovne pojme o zdravstvu in higijeni, o sokolski organizaciji in misli. V podkrepitev besedam se jim je pokazal v filmu vsesokolski zlet v Pragi iz leta 1926. V nedeljo, ki je bil zanj prost dan, so si tečajniki ogledali Narodni muzej in znamenitosti Ljubljane.

Udobno prenočišče jim je nudil invalidski dom, hranili pa so se v priznani dobri kuhinji delavske zbornice.

Ob krepkem in nepretrganem delu je potekal čas hitro, da prehitro. Pričakujemo in uverjeni smo, da bodo znali tečajniki pridobljeno znanje v svojih društvih s pridom uveljaviti ter da ga bodo s samouštvom vedno bolj izpopolnjevali. Zdravo! ve.

Župa Maribor

ZVEZDNI TEK OB TYRŠEVI STOLETNICI

Sto let je, odkar je rodila slovan-ska mati sina, ob spominu na katerega vsako slovanstvo srce hitreje zapolje. Naša sokolska srca so dne 17. 9. 1932 bila posvećena spominu dr. Miroslava Tyrša, našega ustanovitelja, učitelja in velikega misleca.

V težnji, čim dostojneje proslaviti in utisniti v spomin ta slavnosten dan vsemu članstvu, je načelnstvo župe Maribor priredilo dne 18. 9. 1932 štafetni tek iz najoddaljenejših točk župe do mesta v mariborskem parku, kjer bo stal Tyršev spomenik. Ta Tyršev tek je bil najdostojnejša in veličastno mirna proslava sokol. praznika. V globini duš vseh telovadcev, ki so ta dan sodelovali, bo ostal neizbrisni spomin krasnega jutra, ki je z zlatimi žarkmi spremljalo navdušene stotine krepkih Sokolov na njih potih, stremčih v eno samo smer, zlatih v eno samo sokolsko voljo, navdušenje in srečo, biti sodelujoči in biti sestavni del te proslave sokolske moči. Zastave, dane v roko prvim Sokolom na vseh štirih točkah, so bile simbol našega čutenja in navdušenja, ki se je zliło od vseh strani in plalo po cestah jugoslovanskega severa, naraščajoče v himno sokolske moči, ki se je klanjala spominu svojega očeta. »Naš oče Tyrš«, ta misel je bila v vseh nas; njegov spomin nas je dvigal iz vsakdanjosti — hoteli bi dati vsakemu in vsem nekaj iz notranjosti svoje duše, ki se je tako veselila življenjske lepote in moči.

Tako je naše članstvo proslavilo Tyršev spomin z delom, ki je bilo izraz sile, urejenosti, discipline, zdravega življenjskega pojmovanja in velike hvaležnosti do našega vodnika.

Ze pozimi leta 1931. smo pristopili k delu za ta tek. Na poznejših sestankih so bile določene končnoveljavno vse potankosti in dne 18. 9. 1932 je pod Peco, ki je že žarela v rani svetlobi, odbrzel prvi tekač iz Črne, in dolga vrsta Sokolov, bilo jih je 196, čakajočih na cesti iz Črne preko Prevalj, Guštanja, Dravograda, Brezna pa do Maribora (106 km) je prenesla zastavo do Tyrševih sohe v 4 urah 49 minutah 38 sekundah. — Točno ob 5. uri je odbrzel iz Prekmurja, starodavne slovanske Panonije, prvi tekač iz Salovec in na 105 km dolgi progi je 310 tekačev prejemalo in oddajalo sokolske pozdrave vse do Maribora, kamor je zastavica prišla v 4 urah 52 minutah 23 sek. — Ob 6.36 je iz Središča ob Dravi odšel prvi tekač tretje stafete, ki je na 61 km dolgi progi prenesla pozdrav po 122 tekačih v 3 urah 9 minutah in 3 sekundah. — Ob 8.30 je odbrzel prvi tekač zadnje stafete iz Zreč in 107 Sokolov je preneslo zastavico v 2 urah 4 minutah in 59 sekundah na 42 km dolgi progi. Skupno je tedaj teklo 735 Sokolov na 314 km dolgi progi, skupno 14 ur 55 minut in 28 sek. — Povprečno na uro za vse proge je bila hitrost čez 20 km.

Vsa organizacija tekme je delovala brezhibno. Vsa društva in čete so

dobile pismen poziv, kam in kdaj morajo postaviti svoje člane in vse je bilo v najboljšem redu in disciplini. Niti na enem mestu ni manjkalo telovadeč! Na progi Črna-Maribor je razpostavil tekače tovorni avtomobil iz zbornih mest. Na vseh drugih progah so društva in čete same razdelile svoje člane. Vsem štirim štafetam so sledili nadzorni avtomobili od kraja do konca. Na vseh progah je vladalo veliko navdušenje in posebno na progi Črna-Maribor smo videli ganljive prizore požrtvovalnosti. Četa Josipdol, oddaljena od zbornega mesta 13 km, je imela odtod še 15 km proge. Priprosti mladeniči so tekli ne kakor sportniki, ne — zastavico je treba videti, zato gor ž njo! Take vrste prireditve zahtevajo sicer dobro organizacijo, ne stanejo pa mnogo in so najboljše za vzgojo čuta skupnosti in pripadnosti k eni družini. Zato je sklenilo načelnstvo župe imeti zvezdni tek vsako leto na sporedu.

Kot zaključek cele prireditve je bil cilj v parku, kjer je bil postavljen oder s Tyrševim plaketo na mestu, kjer bo stal Tyršev spomenik, ob koncu ulice, dosedaj Gosposke, ki bo nosila odslej ime velikega Tyrša. Med pol 11. in 11. uro se je zbrala tu velika množica občinstva, manj pa članstva v kroju, in po prispetku vseh štirih stafet je nagovoril zbrane dr. Gorišek, župni starosta, in dr. Lipold, načelnik mesta, ki sta v sokolskih govorih podčrtala pomen proslave.

Prireditve je uspela nad vse pričakovanje, pokazala je veličansko disciplino in navdušenje, tudi visoko organizacijsko moč župe, visoko moralno silo članstva in veselje smo bili vsi tega uspeha. Tyršev spomin smo proslavili dostojno in močno.

Vsem bratom, ki so sodelovali, pa sokolska zahvala!

Franjo Mačus.

SOKOLSKO DRUŠTVO PTUJ

Ze tretjič sta si sokolska deca in naraščaj našega sokolskega društva č-

Župa Niš

SOKOLSKO DRUŠTVO VLASOTINCE

Dan 18. septembra ove god. je naj-svećaniji dan vlasotinačkog Sokolskog društva.

Toga dana u prisustvu izaslanika Nj. V. Kralja armijskog denerala g. Kostića, Episkopa Niškog gosp. Dosi-



So sokolskog javnog časa u Vlasotincima: u sedli i (4) izaslanik Nj. Vel. Kralja denerala g. Kostić, desno od njega br. Dimitrijević, starešina župe Niš, na levo g. N. Uzunović, bivši ministar, predsednik

teja, bivšeg Predsednika Min. saveta g. Uzunovića, predstavnika »Fidaka« iz Beograda, starešine župe Niš br. Rad. Dimitrijevića, kao i ostalih delegata sokolskih društava Leskovac, Niš, Vranje, Surdulica, Vrdički Han, Siceva i t. d. Pevačke družine »Brankov« iz Leskovca i ovdasnih kulturnih i humanitarnih ustanova. Sokolsko društvo Vlasotince osvetilo je i razvilo svoju zastavu, dar gde Olge, supruge Vlade Ilića, industr. iz Beograda.

Već ujutru osećala se živost kod svih Sokola i građana ovog mesta, jer je dočekan dan kada je razvita sokolska zastava, a povrh toga otkriven je spomenik palim Vlasotinčanima u ratovima od 1809—1918.

Varoš je bila okićena državnim zastavama i slavolucima. Na ulazu u varoš stajalo je »Dobro nam došli — Zdravo«.

Točno u 8 časova stigao je izaslanik Nj. V. Kralja, pozdravljen od Sokola i mase sveta sa »Živeo Kralj«. Sa kraljevim izaslanikom došla je i kuma gđa Olga sa suprugom g. Vladom Ilićem, gde su im pri dočeku dve male Sokolice predale buket svežeg cveća i izrekli dobrodošlicu.

Skup gostiju i Sokola bio je pred sokolanom (Narodni dom) gde se je u 8-30 časova formirala povorka.

Na čelu povorke išao je konjički oteak, muzika leskovačkog Sokolskog društva, zastave ostalih društava, sta-

brala Sv. Vid v prijaznih Halozah za svoj pešizlet, to pot na dan ustanovite sokolske čete. Poldrugurne poti se niso ustrašili niti najmlajši. Pred Sv. Vidom so jih sprejeli vsi domači odelki, nakar je vse skupaj nagovoril br. Šestan, prosvetar pujskega društva, jim obrazložil pomen ustanovitve čete, obenem pa tudi pojasnil, da slavi Sv. Vid to nedeljo še 400-letnico, ko so Turki požgali vas, porušili obe cerkvi in grad. Za nekatere pa je bil ta dan še pomembnejši, ker so kot zmagovalci na temah dece 19. junija prejeli iz rok br. načelnika Pertota prav lepe diplome. Prosvetni oteak pa je udeležence nato še presenetil z gozdom, katerega se je lahko nazobal do siteda vsak, preden se je vrnil v Ptuj.

SOKOLSKA ČETA SV. VID PRI PTUJU

V nedeljo 25. t. m. je Sokolsko društvo Ptuj ustanovilo v Sv. Vidu svojo četrto četo. Pripravljalna dela sta vodila brata Zej in Čermelj, ki sta že od letošnje pomladi vežbala domačo deca, naraščaj in člane, ter z njimi že v mesecu juniju priredila prav lepo uspele nastop, h kateremu so deloma pripomogli tudi Ptujčani z deca in naraščajem.

Na ustanovnem obćnem zboru, ki se je vršil po rani maši v šoli, se je zbralo okrog 50 domačinov in precej mladine. Navzoće sta pozdravila br. Zej in šol. pravitelj Musek, ki je v imenu učiteljstva in gasilec želel sokolski četi najlepših uspehov ter da bi se sokolska misel razširila v sleherno svetovidsko hišo. Ko je br. Zej še oćrtal dosedanje delo čete, sta starosta dr. Salamon in prosvetar br. Šestan pojasnila potrebo Sokolstva na deželi ter nazorno razpravljala o ideji in ciljih Sokolstva. Organizacijo in pravila je v imenu matičnega društva razložil br. Ogorelec. Ko se je še določila članarina in izbral odbor, je novo izvoljeni starosta br. Honemichel zaključil obćni zbor s pozivom, da se vsi okleneje novo ustanovljene čete. — S. K.

rešinstvo, članstvo u odorama, članice u odorama, učesnici osnovne i gradanske škole i ostali gosti i građanstvo. Učesnici ove veličanstvene povorke otišli su u crkvu na blagodarenje.

Po završetku blagodarenja otišlo se je pred spomenik gde je otkriven spomenik, a posle toga osvećena je i razvita sokolska zastava.

Zastavi je, kako je napred rećeno, lićno kumovala darovateljica gđa.

Po završetku programa nastala je igranka.

Tako i dan 18. septembar zabeležen je u istoriji Sokolskog društva Vlasotince, jer je ovim dokazano, da radi neumorno na izvršenju sokolske ideje.

Župa Mostar

ZAVRŠETAK SOKOLSKOG TEČAJA ZA UČITELJE U JABLANICI

Krajem meseca avgusta završen je sokolski tečaj za učitelje u Jablanici. Tečaj je trajao 20 dana. Mostarska sokolska župa, koja je organizovala ovaj tečaj, raspoložuci bogatim iskustvom u svome sokolskom radu, uvidela je, da bez učiteljstva, koje je uvek u narodu i s narodom nema istinskog oživljenja ni jedne napredne ideje, a pogotovo sokolske za čije ostvarenje treba mnogo ljubavi, požrtvovnosti i idealizma, te je odlučno stalo na stanovište, da preko učiteljstva, koje sprema na sokolskim tečajevima, povede odlučnu borbu protiv svih zla koja razaraju narodni moral i potkopavaju duh i svest njegovu.

Spremiti učitelje za fizičko vaspitanje naše snage, seoske omladine, i vođenje seoskih sokolskih četa u tehničkom i prosvetnom pogledu, to je bio zadatak tečaja u Jablanici, u čemu se mnogo postiglo, jer je na istom bilo 17 oduševljenih učitelja, zadojeni sokolskom idejom, iz raznih krajeva Primorske i Zetske banovine, koji su se posle tečaja, bez imalo odmora, razili u narod, da otpočne rad, pun idealizma, a za dobro svoga naroda. Naglašujemo, da je ovaj tečaj održan bez ićije pomoći, što je dokaz visoke sokolske svesti i neogranićene ljubavi tećajaca učitelja, koji su ga pohaćali, iz državajuć se iz svojih vlastitih i skromnih sredstava.

Tećajem su upravljali braća Pero Colić, župski načelnik, Uroš Avđalović i Dušan Mućibabić, koji su za sve vreme bili s tećajcima, dok su ostali nastavnici svakoga dana prema rasporedu dolazili iz Mostara, što je vrlo povalno, tim više kad se ima u vidu da su se odmah sa svojih redovnih dućnosti upućivali vozom u Jablanicu nemajući vremena ni za rućak, a kamoli za odmor. Njihova ljubav prema Sokolstvu i narodu primerno je delovala na tećajce i dala im potstrek, da po red najvećih prepreka ostanu ćvrsti, nepokolebljivi i odani svome pozivu u kome su najpoznavajući, da otrezne narod od neznanja i zaslepljenosti, kako bi jedanput postao svestan, da smo jedno i da nas niko i nikad, pa i u najstrašnjim danima ako bi nastupili, neće i ne moće rastaviti, niti — pokolebati veru u našu sjajnu budućnost, niti dovesti u sumnju, da smo jedan narod, jedne krvi, istih osećanja i da nam je svima ponos zvati se Jugoslovenima.

U poslednje vreme kroz Sokolstvo, a i od strane same države, posvećuje se velika pažnja sokolskoj spremi učitelja, te se stoga za njih u mnogim mestima prirećuju tećajevi, da bi na njima spremili za fizičko vaspitanje naroda i njegovo, moralno, umno i nacionalno jaćanje bez ćega nema velićine ni općeg napretka jednog naroda. Sokoli, voćeni iskrenim sokolskim radnicima i narodnim učiteljima, najjaća su brana protiv svih narodnih zala.

I Mostarska sokolska župa, da bi odgovorila svojim namenjenim zadatcima na tećaju, upoznala je učitelje sa svim, što im je potrebno za fizičko vaspitanje omladine i voćenje sok. ćete. Tako je na ovom tećaju vredni brat Colić s bratom Mućibabićem održao 90 ćasova iz tehnićkog rada. Tehnićki rad za svakog učitelja-tećajca bio je veoma interesantan, jer je predavan s umećnoću i odlićnom spremom braće Colića i Mućibabića. Narolićito se posećivala pažnja lakoj atletici i to po najmodernijem naćinu (trćanje na razne staze, preskok preko lestevica, skok u dalj i dvoskok, bacanje koplja i diskosa, u svemu je najviše bila zastupljena pravilnost). Takoćer je bila posvećena velika pažnja igrama za decu i odrasle, a osobito odbojci, bacanju lopte u koš, bazeni i medicini.

Kod raznolikosti: pretloćima, otporima, štafetnom trćanju, trćanju preko prepona, skupinama, većbama disanja, dećjim većbama po najmodernijem sistemu, koje prikazuju i upoznavaju decu da putem većbe imitiraju sve zanate, poljoprivredni rad i rad razlićitih životinja. Ne manja je pažnja bila posvećena tome, da se učitelje uputi u terminologiju Tirševog sistema, te su teorećski i praktićno radene proste većbe, palice, boće, većbe na gredi, većbe pomoću uteća i dr. Spravama nije posvećivana velika pažnja, jer nema za to uveća za rad u ćetama, a i među samom decom.

Ostali predavaći bili su braća: Hasan Dikić predavaćo je sokolsku administraciju i održao 8 ćasova. Sergije Govedarica: Istoriija gimnastićke i Sokolstva, letovanje i izleti i socijalni rad. Održana 4 ćasa. Dr. Lovro Dojmi: Higijena i prva pomoć. Održano 4 ćasa. Dr. Mile Dokić: Sokolska ideja i prosveta. Održano 7 ćasova. Uroš Avđalović: Rad učitelja u

selu i zadrugarstvu, narodno prosvetljavanje, pčelarstvu, saradnja učitelja u sokolskim četama i trezvenost. Održano 8 časova. Osim ovih, tečaj je posetio i starešina župe brat Čedo Milčić, koji je pozvao učitelje, da hrabro istraju u službi svome narodu, koji od njih najviše traži, jer su učitelji najprirodnije i najpozvanije vođe njegove. Svi su se predavači istakli svojom spremom i ljubavlju prema Sokolstvu u kojem gledaju snagu, ponos i čast čitavoga jugoslovenskog naroda.

Tečaj su završili učitelji: Alija Čolić, Filip Radićević, Lazar Capin, Čamil Hujdur, Čamil Kravac, Đorđe Tilimbat, Viktor Rogulja, Nazif Oručević, Mehmed Golubić, Ali-Riza Mustović, Radovan Papić, Ivo Tomašević, Bajro Hadžović, Dušan Zivković, Vitomir Girardi, Ante Benčević i Mustafa Lohor.

Na završetku tečaja, učitelji su priredili banket na koji su pozvali i ugledne građane Jablanice, koji su za čitavo vreme tečaja s pažnjom pratili njihov rad, te ih živo zainteresovali za osnivanje sokolske čete, koja je veoma potrebna u ovome mestu. Na banketu su govorili brat dr. Mile Dokić, predsednik prosvetnog odbora župe i pozdravio učitelje, koji su o svome trošku pohađali tečaj, što je vrlo pohvalno, a svoju ljubav i svoj idealizam prema narodu dokazali u potpunosti tek onda kada pokažu uspeh u radu, što se od njih i traži. Govorili su još brat Hasan Đikić, sekretar župe, Uroš Avdalović i ispred tečajaca učitelj Nazif Oručević i Dušan Zivković, a ispred građana Jablanice simpatični i uvaženi fra Pavo Dragičević, koji je pozdravio učitelje in istakao njihov nesebični sokolski rad i pozvao ih, da se pokažu dostojni sinovi svoga jedinstvenoga naroda.

Tečaj je održan u osnovnoj školi, gde su tečajci u svemu nailazili na takvu susretljivost od strane upravitelja škole g. Kravca. Primer i poštovan rad ovih učitelja skopčan s materijalnim poteškoćama neka posluži za primer svakome kako se nesebično, iskreno i oduševljeno služi svome narodu. — Đorđe Tilimbat.

SOKOLSKA ČETA SMOKVICA

Sokolska četa Smokvica održala je godišnju javnu vežbu 8 IX na opće zadovoljstvo sokolskih funkcionera i celokupnog pučanstva onog mesta.

Ovom javnom vežbom Sokolska četa Smokvica pokazala je svoju izvanrednu disciplinu, odlični i ustrajni rad u sokolima i nastojanje k usavršavanju prema načelima stvaraoca Sokolstva neumrog Tirša. Budući je javna vežba uspešno odvijana u svakom pogledu, to je uprava čete stvorila za ključak da istu ponovi u susednom selu Čara dana 18 septembra. Smišljeno i izvršeno. Dana 18 septembra očevidci u Čari, mestu udaljenom od Smokvice 4 kilometra, uveravaju nas, da je to bila takova sokolska svečanost i priredba, da bi bila na diki i ponos i jačem sokolskom društvu.

Javna vežba je usledila, kako je to glavni funkcioner, duša sokolske čete Smokvica, Banićević Marko, učitelj najavio, kao odgovor na pozdrav seoskog glavarca Čare, gosp. Bartula Kraljanića u svrhu propagande idealne sokolske misli jer Sokoli hoće, da bogatstvo sokolske lepote i plemenitosti šire do najzabitijih seoskih koljibica, hoće da sokolska misao ogreje i prosvetli svakog Jugoslovena, koji je usled nepovoljnih prilika zaostao duševno ili telesno.

Smokvička sokolska četa primljena je sa strane stanovništva Čare veoma oduševljena. Jaka povorka sastojala se od članova svih kategorija sokolskih, poredala se na prostranoj plokati Čare, a narod oduševljen zaokružio u praznom prostoru i po zidovima, da vidi spremnost mladosti i produkt rada sokolskih radnika.

Točno u 15 sati brat tajnik Banićević diže se na govornicu, pozdravlja narod Čare, kaže svrhu današnje sokolske javne vežbe u Čari, pozdravlja predstavnike matičnog društva Blato i pozivlje sve prisutne u redove velike sokolske organizacije. Oduševljeni i temperamentni govor br. Banićevića saslušan je najpažljivije i s velikim odobravanjem.

Posle ovog pozdravnog govora usledio je govor predstavnika matičnog društva Blato, brata prosvetara Nikole Batistića, koji je u svom odljnom govoru izneo priznanje Sokolskoj četi Smokvica, radi uprištećenja ove propagandističke sokolske manifestacije, u cilju napomenutih ideala sokolske organizacije. Spominje napore i žrtve koje treba ustrajati, da se rezultat sokolskih stremjenja ispolji, kako se to sada očituje kod matičnog društva i Sokolske čete Smokvica. Brat prosvetar izneo je u detaljnim potezima svrhu seoskih četa i pozvao sve prisutne u sokolske redove. Preporučio je prisutnima neka rade kako će im pre organizirati Sokolsku četu u Čari, jer treba da se ugledamo u svesti primer braće Čeha radeći prava njihova gesla »Ko Čeh, taj Sokol«.

— Mi Jugosloveni hoćemo da to primenimo na naše prilike geslom »Ko Jugosloven, taj Sokol«. Pri kraju govora spomenuo je sledeće: »Jako sokolski kadar, prošet sokolskom misliju biće najpouzdaniji bedem protiv našim pohlepniim susedima, o koji će uzalud

zapluskavati njihovi pohlepni valovi, jer svest sokolska biće naše granitne hridi o koje se zapljuskuju i najjači valovi, ali im temelje ne ruše. Završujući govor pozvao je prisutne na klicanje Nj. Vel. Kralju Aleksandru I, Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru, starešini Sokola i Jugoslaviji, što prisutni oduševljeno prihvatiše.

Kada se klicanje stišalo započela je javna vežba lepim redom. U vežbi uzele su učešća sve kategorije i vežbači na preči. Vežbe su uspele potpuno i četa je pozdravljena oduševljenim zasluženim aplauzom. Javna vežba potrajala je do 18 sati, a pri odlasku iz Čare priredjen je ispraćaj najoduševljenijim načinom, kao priznanje i zahvalnost čarskog stanovništva za užitak.

Župa Novi Sad

PRVI TEČAJ PROSVETNE ŠKOLE OKRUŽJA KULSKOG ZA RAD S DECOM I NARASTAJEM

U duhu održane Prosvetne škole Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije u N. Sadu i po odobrenju župskog prosvetnog odbora održan je prvi tečaj prosvetne škole okružja Vrbaskog u



Predavači i učesnici I tečaja Prosvetne škole okružja kulskog (16 - 18 IX 1932)

Kuli od 16 do 18 septembra o. g. na kome je učestvovalo 51 članova četa sokolskih jedinica ovoga okružja, i to iz mesta: Kule 14, Cervenke 11, St. Vrbasa 6, N. Vrbasa 5, R. Krstura 4, Kucure 3, Torže 2, Pribečevića 2, Šećerane N. B. 1, Veprovca 1, Dosp. sv. Ivana 1 i Silbaša 1.

Po svojoj organizaciji tečaj je dao u prvom redu oduševljenje slušaocima, zatim je dao očigledno određene i izrađene metode sokolskog rada kod dece-narastaja putem: izleta, logorovanja, govora, dečijih sela i akademija, učenja odbojke, dečijih igara, vežbi po fantaziji, pozorišta lutaka i t. d. — da se 2000 organizovane dece u ovome okružju u Soko, duhovno potpuno veže za sokolsku misao i da se taj broj u buduće umnožava.

Blagodareći vlasnicima baraka na sajmištu, predusretljivosti: Sreskog načelnika, opštine, uprave osn. škole i organizacije P. C. K. u Kuli, zatim uprave elek. centrale u N. Vrbasu tečaj je imao sve udobnosti za svoj rad.

Ceo dnevni život tekao je pravilno po propisanom planu, od 16. p. u 4 do 18 p. p., s početkom rada od 5 časova ujutro do 9 časova uveče.

Predavanja su održali sledeće braća: Dimitrije Rašić »O vaspitanju dece«, Zarko Stefanović »Glavni principi telovežbe«, dr. Žika Mišković »Prva pomoć«, dr. Belajić Vladimir »Šta je bitnost Sokolstva«, Svetolik Marić »O važnosti i organizaciji sokolskoprosvetnog rada«, dr. Jovan Popović »Značaj telovežbe po sokolskom sistemu« s projekcijama, Živko Tošić »Priredivanje dečijih sela«, Aranički Dragomir »Dečije pesme i njihov značaj za sokolsko vaspitanje«, dr. Lazar Dujić »Istorijat Kule i mesta u srezu kulskom«, Dimitrije Rašić »Organizacija sokolskih dečijih knjižnica«, čitanje govora dr. V. Belajića »Učitelj kao sokolski vaspitač«, koji je održan na jesenjoj skupštini učitelja u N. Sadu 1931 god.

Uzorne govore pred vrstom održala su braća i sestre: Drinjaković Dušan »Od majke svoje ko će naći bolju«, kritičar Holterer Zora, Hartvan Filip »Istražnost pobeduje«, kritičar Knežević Evgenije, Slijepčević Miloš »Nemoj, sine, govoriti krivo«, kritičar Kozoderović Vera, Gaje Filip »Nek je Višnji iznad svega«, kritičar Špasa Grujić, Milena Putnik »Budi pošten«, kritičar Dikman Josip; Kanarev Evdočim »Šta je sokolsko društvo«, kritičar Manojlović Mirjana.

Praktična uputstva: O logorovanju, igrama, vežbama po fantaziji, zatim o odbojci, jutarnjim telovežbama, dečjim akademijama, selima u pozorištu lutaka davali su igru braća i sestre: Drakulić Đorđe, Maširević Ljubomir, Stefanović Zarko, Stanimir Stojkov, Tošić Živko, Jan Gros, Čunja Natalija i Fakundini Augusta. Ceo praktičan rad je filmski snimljen i prikazivaće se po svima mestima okružja vrbaskog.

Nastava taborovanja obavljena je s deset šatora.

koga im je sokolska četa priuštila preko javne vežbe.

Na rastanku orili se poklici jugoslovenskim idealima, a gromoglasni »Zdravo« iz nekoliko stotina grla s jedne i s druge strane prolomalo je zrak, dok nisu nestali s vidika jedni drugima.

Ova sokolska priredba zanela je duhove naše mladosti u lepom i čarobnom i opravdana je nada, da će rodoljubiva čarska mladost potstrekuta uspehom javne vežbe vredne Sokolske čete Smokvice, svom dušom prigriliti sokolsku misao radeći na organizaciji svoje Sokolske čete u Čari, uvereni da je jedino sokolska misao i pravo sokolovanje, kadro uzdignuti naše selo moralno, kulturno i materijalno.

Organizaciju kuhinje vodile su sestre Damjanova Irina i Dedić Katica s bratom Stevanom Čurićem.

Ovaj je tečaj dao osnov za sokolski prosvetni rad za okružje vrbasko, na kojem će se dalje izrađivati potpun sistem toga rada prema uputama saveznog i župskog prosvetnog odbora.

Tečaj je uspeo u svakom pogledu. Završna diskusija učesnika o uspehu

SOKOLSKO DRUŠTVO VELIKA

Sokolsko društvo Velika kod Slavonske Požege, priredilo je dne 18 septembra javni nastup, koji je uspeo iznad očekivanja. Pozivu su se odazvala u lepom broju sokolska društva u Pozezi, Kaptolu i Pletarnici, te požeška i kaptolska sokolska fanfara. Nastupili su članovi, članice, narastaj i deca iz Velike, Požege i Kaptola. Sve su točke bile izvedene vrlo dobro. Posebno su se sviđali narastajci iz Požege, koji su izveli vrlo lepo praške proste vežbe. Broj dece u Velikoj morao bi se umnožiti, ta deca su stup na kojemu podižemo našu jugoslovensku zgradu. Oni su naša vera i naša budućnost. Na koncu je odigrana odbojka, u kojoj su se takmičili Požežani međusobno. U buduće trebalo bi okružje da se pobrine da se održavaju takmičenja među društvima, što je mnogo bolje i za same takmičare i za gledaoce. Po svršenom programu razvila se je u kupališnoj restauraciji bratska zabava, na kojoj su svirale bratske sokolske fanfare. Sokolskom društvu u Velikoj čestitamo na ovako lepom uspehu i želimo mu što jačeg razmaha. — F. R.

Župa Sarajevo

SOKOLSKO DRUŠTVO ZGOŠĆA-KAKANJ

Na 18 IX priredila je Sokolska četa u Kakanj-Doboju svoj vrlo lepo uspeli javni čas uz sudelovanje članova Sokolskog društva Zgošća, kao i narastaja Sokolske čete Čatići.

Program priredbe bio je biran, a kao najlepša i najuspešija točka programa bila je nastup dece Sokolske čete Čatići, koja mnogo obećavaju za procvit sokolske ideje na selu, koji će danas sutra moći stupiti na branik naše velike otadžbine Jugoslavije, kao dobri i hrabri Sokoli.

U programu su učestvovali narastajci, kao i članovi sviju vera. Primećuje se, da je samo Sokol u stanju da prikupi braću sviju vera u jednu zajedničku i veliku zadrugu.

Naročito se mora istaći velika pažnja muslimanki za sokolsku ideju na selu, koje su ovoj priredbi prisustvovala u vrlo velikom broju.

Iza programa nastala je veselica, uz brojno učešće građana kao i seljaka iz okolice. Moralni kao i materijalni uspeh ove priredbe je vrlo zadovoljavajući.

Na priredbi je svirao dobro uvežbani tamburaški zbor Sokolske čete u Kakanj-Doboju.

Župa Split

SOKOLSKO DRUŠTVO SPLIT

Naše Sokolsko društvo priredilo je dne 18 septembra natecanja u plivanju sa sledećim uspehom:

Muški narastaj

50 m slobodni stil: Zabukošek Ludvik 33.01; 50 m prsno: Krstulović Hrvoje 41.4; 50 m leđno: Kaliterna Grgo 42.5; 100 m slobodni stil: Pavičić Vojko 1.17; 150 m mešovito: Krstulović Hrvoje 2.20.4; Kaliterna Grgo 2.33.2. Štafeta 3 x 50 m mešovito: I U postavi: Krstulović Hrvoje, Pavičić Vojko, Zabukošek Ludvik, 2.12; II u postavi: Burić Mirko, Cegelin Bude, Vranjican Boris 2.34.

Zenski narastaj

50 m slobodni stil: Stipanović Vesna 37.1; Kačić Nada 46; Miše Zdenka 53; Čulić Leposava 1.01.9; 50 m prsno: Mitrović Tonka 55.8. Štafeta 3 x 50 m mešovito: U postavi: Mitrović Tonka, Stipanović Vesna, Kačić Nada 2.34.

Članovi

50 m slobodni stil: Cambij Nadan 38.2; Lovrić Lav 43.2; 100 m slobodni stil: Špero Vaso 1.12; Paut Ante 1.31.4; 200 m slobodni stil Špero Vaso 2.51.4; Paut Ante 3.29.9; 100 m prsno: Tešija Ante 1.41; 150 m mešovito: Špero Vaso 2.40.6.

Članice

50 m slobodni stil: Mrkušić Maja 44.2; 100 m prsno: Linardović Ivica 2.1.9; Vranjican Ivanka 1.54; 100 m leđno: Linardović Danica 2.2; Radić Zdenka 2.9.9. Štafeta 3 x 50 m mešovito: I u postavi: Mrkušić Maja, Linardović Danica, Vranjican Ivanka 2.21; II u postavi: Linardović Ivica, Radić Neda, Radić Zdenka 2.29.

Za požaliti je, što je pristupio tako mali broj ovim natecanjima premda je mnogo braće i sestara, koji bi znatno mogli doprineti boljim uspesima ovog natecanja svojim sudelovanjem. To je znak njihovog neshvaćanja naše sokolske dužnosti. — F. L.

Sokolsko okružje hvarsko-viško održalo je dne 25 IX svoja natecanja u Hvaru, kojemu je pristupilo samo Sokolsko društvo Hvar sa 5 članova (na spravama i u lakoj atletici), i samo laka atletika, 4 članice, 5 muškog narastaja i 4 ženskog narastaja, svi na spravama i lakoj atletici, dočim se je ispričalo Sokolsko društvo Jelsa i četa Podstražje. Sva ostala društva i čete toga okružja nisu ničim opravdali svoj izostatak, što je za najveću osudu, jer su time dokazali, da im je samo do parade, a ne do ozbiljnog sokolskog dela.



Rezultati su sledeći:

Članovi: I) Avelini Josip sa 109, 18 točaka (postigao diplomu), II) Vučetić Ivan sa 93 točaka (postigao diplomu), III) Barišić Stjepan 84.17, IV) Avelini Vladimir 80.68, V) Stambuk Dragutin 67.34 točaka.

Članice: I) Bašić Anuša sa 56.75, II) Stambuk Zorka 47.80, III) Zuančić Katica 43.05, IV) Bukarica Jelka 42 točaka.

Muški narastaj: I) Kovačević Živko 113.16 točaka (postigao diplomu), II) Vučetić Marko 100.84 točaka (postigao diplomu), III) Karković Miho 83.02, IV) Dujmović Dinko 77.79, V) Babovac Mate 66.75 točaka.

Zenski narastaj: I) Milčić Danica 70.45, II) Gilva Terezina 65.90, III) Bulzolić Tonka 62.15, IV) Štambuk Ksenija 51.10 točaka.

Rezultati su kod pojedinih grana lake atletike i kod pojedinaca najbolji, što se je u župi kod dosadašnjih natecanja uopće postiglo. Tako je brat Avelini Josip skočio u visinu 155 cm, u daljinu 507 cm, bacio je kuglu od 7.25 kg 830 cm, pretrčao 100 m za 12.7 sek. Vučetić Ivan pretrčao je 100 m za 12.4 sek. Narastajac Živko Kovačević skočio je u visinu 145 cm, u daljinu 521 cm, bacio kuglu od 5 kg tešku 1130 cm.

Kod članica i ženskog narastaja se opazilo, da im je laka atletika još nedostajna, pa će trebati, da joj posvete mnogo pažnje, ako žele da i u toj grani našeg telesnog odgoja postignu one rezultate, koje su postignule na spravama.

Još jednom treba naglasiti, da je za najveću osudu izostajanje mnogih društava i četa od svih natecanja, jer su imali dosta vremena za uvežbavanje i to naročito jača društva, kao Komiza, Vis, Starigrad. Neka im ovo bude stroga opomena, da je najglavnija stvar u celini rada, a ne se gubiti u malim i sitnim lokalnim stvarima.

Župa Varaždin

SOKOLSKA NATECANJA U BARTOLOVCU

Inicijativom Sokolske čete Bartolovec održana su u nedelju 25 septembra u školskom dvorištu sokolska natecanja između Sokolske čete Trnovce, Semovec i Bartolovec. Nateralo se u bacanju kugle, skakanju u vis, trčanju na sto metara, te vučenju konopa. U bacanju kugle pobedio je član Sokolske čete Bartolovec Šilec Ivan, stariji, baciivši 15.16 m. U skoku u vis pobedio je član Sokolske čete Trnovec Skupnjak Nikola skočivši 150 cm. U trčanju na sto metara pobedio je Skupnjak Nikola pretrčavši sto metara za vreme od 13 sekunda i jedna petinka. U natezanju užeta pobedila je Sokolska četa Semovec.

Najbolja je bila Sokolska četa Trnovec, jer je polučila ukupno 83 točke, zatim Bartolovec dobivši 56 točaka, te Semovec postignuvši 41 točku. Mnogobrojan narod pokazao je odobravanjem, da voli svoje sokolske čete, pa je za preporučiti ostalim četama sličan rad, jer je to jedini put za širenje Sokolstva na selu.

Moralan uspeh bio je iznad očekivanja.

JAVNA VEŽBA SOKOLSKOG DRUŠTVA DEKANOVEC

Dana 25 septembra u 2½ sata posle podne održalo je Sokolsko društvo Dekanovec svoju II javnu vežbu uz sudelovanje svih svojih kategorija i susednih bratskih sokolskih četa Turčiče, Gardinovec i Podturen.

Sokolsko društvo Dekanovec organiziralo je tu priredbu s mnogo truda i smisla.

U 2½ sata toga dana održana je sokolska povorka kroz selo Dekanovec pod barjakom bratske čete Turčiče, koja se je sva blistala na suncu, a zvuci duvalačke glazbe prolomali su se zrakom, tako da je ova sokolska manifestacija izvršila u potpunosti svoju propagandističku zadaću.

Ne pamtimo, da se je ikada našao na okupu toliko broj našeg naroda na

jednoj priredbi, kao što su se sakupili na ovoj javnoj vežbi. Prostrano dvorište br. Makara Đure bilo je natrpano publikom, koja je razdragano pratila izvođenje biranih točaka programa. Samu vežbu otvorio je društveni načelnik br. Bosanac Matija, koji je u svom jezgrovitom govoru izneo glavne misli naše ideologije, setivši se našeg oca — osnivača dr. Miroslava Tirša, a pozdravivši sve prisutne, u prvom redu br. starosta Nj. Vis. Prestolonaslednika Petra. Državnom himnom završen je pozdrav. Zatim su sledili nastupi kategorija i to ovim redom:

1. Muška deca Dekanovec (30) prosta vežba. 2. Članovi čete Gordinovce (11) 3 prosta vežba. 3. Ženska deca Dekanovec (12) vežba sa zastavicama. 4. Naraštaj četa Turčiče-Podturen (15) prosta vežba. 5. 2. deca Dekanovec (22) vežba venciama. 6. Naraštaj čete Podturen (10) prosta vežba. 7. M. deca Dekanovec (20) skok u daljinu, m. deca Dekanovec (30) natecanje čunjeva (igra). 8. Članovi Dekanovec (8) 3 vežbe puškama. 9. Članovi Dekanovec (8) vežbe na preči i 10. 2. deca Dekanovec (22) seljančica-kolo.

Posle nastupa razvila se je narodna zabava, koja je otpočela s našim narodnim kolom seljančicom, što je narod zavoleo kao novost za svoj kraj. Veseljem su opajale tri glazbe i to domaća i tamburaški zborovi iz Turčiče i Gardinovce, koji su izvršili svoju sokolsku dužnost izmenično. Najviše se je dopalo narodu povorka, jer su po prvi puta uvideli simbol jugoslovenstva-sokolski barjak, koji je nosio br. Šantek Mijo, korakajući impozantnim korakom, tako da očekujemo otad druge misli u našem kraju o sokolskim tendencijama.

Ova vrlo uspešna proslava, koja je u svojoj veličini i uspehu značila veliki događaj za Dekanovec, neka bude potstrekom za daljnji još uspešniji rad. A oni, koji su svestrano išli Sokolu na ruku u prvom redu tajnik br. Vičar Petar, sestre Telišman Štefica i Lesjak Jelena, te podnačelnik br. Šantek Mijo, kao i mnogi drugi, neka im buduće pruže svoju ruku pomoćnici Sokolima u njihovom teškom radu, naročito kod nas, gde narod još ne razume uzvišene naše ideale.

JAVNI NASTUP SOKOLSKO ČETE PODTUREN

Dne 11 septembra 1932 održala je naša četa svoj prvi javni nastup. S vežbama nastupilo je osim domaće čete, društvo Mursko Središće i četa Turčiče. Od strane matičnog društva Čakovac prisustvovao je kao izaslanik br. Iskra.

Program bio je sledeći:

- 1) Vežbe venciama — izvode ženska deca čete Podturen;
- 2) Prosta vežba — kombinovano izvode muška i ženska deca čete Podturen;
- 3) Prosta vežba — izvodi naraštaj čete Podturen i Turčiče;
- 4) Prosta vežba — izvodi muški naraštaj čete Podturen;

5) Praške proste vežbe — izvode članice društva Mursko Središće.

Nakon vežbe poveo je br. Iskra narodno kolo. Vežbe su bile dobro izvedene, te ih je prisutna publika pratila s velikim interesom.

JAVNA VEŽBA U REMETINCU

Dne 18 septembra održala je ova četa svoj II javni nastup, sa sledećim rasporedom:

1. Sokolska deca muš. — prosta vežba, (Beletince), 2. Članovi — prosta vežba, (Podrute), 3. Sokolska deca ž. — župska prosta vežba (Remetinec), 4. Članovi I i II — praška vežba (Remetinec i Beletince), 5. Sokolska deca ženske — vežbe venciama (Beletince), 6. Sokolska deca muš. — župska prosta vežba (Remetinec), 7. Članovi — praška III i IV (Remetinec i Beletince), 8. Sokolska deca m. — vežbe zastavicama (Remetinec), 9. Članovi — vežba puškama (Beletince), 10. Sokolska deca m. — vežbe uz pesmu (Remetinec), 11. Skakanje sa i bez zaleta (članovi Podrute i deca Remetinec).

Za vreme priredbe i posle svirao je tamburaški zbor Sokolske čete iz Podrute.

Sve točke izvedene su vrlo dobro. Kod skakanja istaknuo se skokom u vis (150 cm) brat Drčec Franjo iz Podrute. Za vreme pučke svečanosti prikazala su sokolska deca čete Remetinec šaljivi prikaz »Petrek pri fotografu«. Prisutno je bilo oko 1000 gledalaca. Osim četa koje su nastupile bile su zastupane po delegatima čete: Novi Marof, Ljubščica i Breznica.

Od strane župe iz Varaždina i matičnog društva Var. Toplice nije prisustvovao nitko, iako su jedni i drugi dosta blizu, pa je taj postupak jedno-dušno osuđen.

Župa Zagreb

SOKOLSKO DRUŠTVO ZAGREB III

Proslava 100-godišnjice rođenja dr. Miroslava Tirša.

Naše je društvo u subotu 17 septembra komemoriralo 100 godišnjicu rođenja osnivača Sokolstva dra Miroslava Tirša svečanom sednicom, koju je u prisustvu svih članskih kategorija otvorio društveni starešina brat dr. Ivo Ražem.

I ovom se prilikom naše društvo setilo naše tužne Istre, deklamacijom naraštajke sestre Dragman Zorke, »Zvone zvona« od Kraljića Josipa. Sestra Dragman je za svoju čuvstvenu deklamiranu pesmicu ubrala zasluženo priznanje.

Nakon deklamacije uzeo je reč brat Sirovica Dinko, koji je održao vrlo lepo predavanje o osnivaču Sokolstva dru Tiršu Govor brata Sirovice je u celosti izašao u Narodnim novinama od 20 i 21 septembra.

Brat starešina dr. Ražem zahvalio se sestri Dragman i bratu Sirovici i zaključio sednicu.

Kao drugi deo proslave održalo je naše društvo u nedelju 25 septembra u 10 sati pre podne na lepom igralištu ženskih srednjih škola u Tuškanu turnir u odbojki na kojem su sudelovali sledeće momčadi:

S. K. Tekstil Oroslavje; Križanac Mate, Vrbanc Mijo, Nemet Đuro, Tomić Ivan, Angeli Stevo, Jurdana Marko.

Istrani — Zagreb: Lukšić Janko, Tanković Paško, Tumpić Dušan, Glavić Antun, Kocijančić Makso, Mužina Franjo.

Sokol Zagreb I: Klemenc Franjo, Lukšić Pajo, Sekalec Ivan, Sekalec Milan, Kostrenčić Vlado, Fabijaneć Milan.

Sokol Zagreb III I momčad: Junek Slavko, Mečar Ivan, Popović Božo, Rakela Juraj, Belčić Gustav, Pavić Makso.

Sokol Zagreb III II momčad: Gollec, Galić, Gudlek, Pintar, Štapa i Šandor.

Utakmice su odigrane po vrlo lepom vremenu, a prisustvovalo je istima lep broj publike, koja je s interesom pratila tok igara i živo odobravala igračima. Ovo odobravanje sa strane publike delovalo je vrlo povoljno na igrače tako, da je igra postajala sve življa i lepša. Naročito je bila živa borba između momčadi Sokola Zagreb I i Zagreb III te finalna borba između Sokola Zagreb III i Istrana.

Na turniru se naročito istakla svojim mirom i disciplinom momčad S. K. Tekstil iz Oroslavje. Momčad igra

vrlo dobro, ali se opaža da premalo nastupa s jačim protivnicima.

Rezultati igara su sledeći:

Zagreb I—S. K. Tekstil Oroslavje 2 : 0 (17 : 15) 15 : 8);

Istrani—Zagreb III II momčad 2 : 0 (15 : 8, 15 : 6);

Zagreb III I—Zagreb I 2 : 1 (8 : 15, 15 : 9, 15 : 5);

Zagreb III I—Istrani 2 : 1 (16 : 14, 12 : 15, 15 : 7).

Prema gornjim rezultatima momčadi su se plasirale kako sledi:

I mesto Zagreb III I momčad sa 2 pobe (4 seta) score 81 : 65;

II mesto Istrani Zagreb sa 1 pobedom (3 seta) score 66 : 57;

III mesto Zagreb I sa 1 pobedom (3 seta) score 61 : 61;

IV mesto Oroslavje sa 0 pobe (0 seta) score 23 : 32;

V mesto Zagreb III II sa 0 pobe (0 seta) score 14 : 30.

Pobednička momčad Sokola Zagreb III dobila je brončano poprsje dr. Miroslava Tirša, kao prelaznu nagradu za koju će se i na godinu boriti.

Nakon svršenog turnira odigrale su momčadi Sokola Zagreb III i S. K. Tekstil iz Oroslavje prijateljsku utakmicu s rezultatom 2 : 0 (15 : 7, 15 : 7) za Sokol Zagreb III.

Time je svršena ova proslava, koja je pokazala da je odbojka zahvatila korena i u sportskim klubovima.

Na godinu videćemo sigurno više momčadi, koje će pokazati još lepšu i doteraniju igru.

J. V.

SOKOLSKA ČETA MEDARI-TRNAVA

Seoska sokolska četa Medari-Trnava priredila je 25 septembra 1932 svoju drugu javnu vežbu na svom vežbištu kraj Narodnog doma u Medari-ma. Sudelovale su seoske čete: Mašić, Staro Petrovo Selo, Gredani, te društva: Okučani, Lipik i matično društvo Nova Gradiška s fanfaram.

Prisutne goste te braću i sestre pozdravio je vredni starešina čete Medari-Trnava brat Branko Knežević, a zatim je izvedena javna vežba s ovim rasporedom: I) deo: 1 Proste vežbe sa zastavicama i vencićima; muška i ženska deca Medari i Okučani izmenično, 2 Proste vežbe; članovi i članice Nova Gradiška, 3 Praške proste vežbe; članovi Nova Gradiška, 4 Praške proste vežbe; članovi četa Medari, Mašić i St. Petrovo Selo, 5 Vežbe na preči; članovi Nova Gradiška, 6 Vežbe s venciama; članice Mašić, 7 Skupine; članovi čete Medari-Trnava.

II deo, nagradno natecanje: 1 Bacanje kugle, 2 Skok u dalj sa zaletom, 3 Skok u vis, 4 Bacanje koplja.

Natecale su se čete Medari-Trnava, St. Petrovo Selo i Gredani. Ova je javna vežba i pokraj sadanji materijalnih poteškoća potpuno uspešna, što naročito dokazuje brojna poseta braće i sestara iz mnogih mesta. Nagradno natecanje pobudilo je poseban interes kao nova stvar kod priredbi četa. Posle javne vežbe bila je narodna zabava.

D. V.

INDUSTRIJA SOKOLSKIH POTREBŠČIN

Branko Palčić Zagreb, Kraljić Marije 6

Dobavitelj Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije

Naslov za brošavke: »Trikotaza« Zagreb * Telefon interurban štev. 26-77

Izvršujem sve vrste sokolskih potrebšćin za javni i zletni nastup svih odredov našega članstva in to točno po predpisih Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije. Slike v originalnih barvah predpisanih krojev se nalaze u knjizi »Organizacija Saveza SKJ«. Zadržavajte cenike in prospekte. — Cene jako zmerno. — Za točno in solidno izdelavo jamčim.

Vse ČESAR SI ŽELITE

iz strokovne literature

V POGLEDU NAJNOVEJŠIH ZNANSTVENIH PRIDOBITEV IN DOGNANJ

iz leposlovja, znanosti

in umetnosti vseh panog

DOMACEGA IN VSEGA INOZEMSKEGA KULTURNEGA SVETA

dobite

TAKOJ PO ZAHTEVI CENIKOV IN PROSPEKTOV IN PO NAROČILU

Učiteljski knjigarni

TELEFON 33-97 Ljubljana TELEFON 33-97

Frančiškanska ulica 6

Širite sokolsku štampul! Svako sokolsko društvo, svaki član i svaka članica treba da nabavi

Sokolsku knjižnicu

- | | |
|------------|--|
| I. sveska: | E. Gangl: O sokolski ideji. |
| II. " | Ing. Lado Bevc: Sokolsko prosvetno delo. |
| III. " | Dr. Miroslav Tyrš: Naš zadatak, smer i cilj. |
| IV. " | Vekoslav Bučar: Dr. Ivan Oražen. |
| V. " | Dr. Miroslav Tyrš: Sokolska gesla. |
| VI. " | Jan Pelikan: Dr. Miroslav Tyrš. |
| VII. " | Jan Křen: Cilj sokolskih težanj. |
| VIII. " | E. Gangl: Tyršovo Sokolstvo. (Sloven. tekst.) |
| VIII. a " | Isto. (Srpsko-hrvatski tekst.) |
| IX. " | Dr. Niko Mrvoš: Pogledi i misli dr. Miroslava Tyrša. |

Svaka sveska stoji 3 Din

PUTEVI I CILJEVI

U tvrdom povezu 8 Din

Franjo Mačusi: ODBOJKA (VOLLEY BALL)

U kartonu 12 Din

Franjo Malin: Praktički udžbenik češkog jezika.

U kartonu 15 Din

Dr. Viktor Novak: SVESLOVENSKA MISAO

U kartonu 9 Din

Miroslav Ambrožič: METODIKA SOKOLSKO VZGOJE

U tvrdom povezu 36 Din

Franjo Malin: ČEHOSLOVACI I ČEHOSLOVAČKA

U kartonu 15 Din

Jugoslovenska Sokolska Matica

Ljubljana, Narodni dom

Telefon 25-43 / Račun poštanske štedionice Ljubljana 13.831



industrija športskih proizvoda

M. DRUCKER

ZAGREB, ILICA 39
BEOGRAD, KNEZ MIHAJLOVA 35
(Pasaž Akademije Nauka)

Lakotletikal — Odbojkal

Celokupna oprema za sve športove

Trgovina sokolskih potrepština i krojačka dvorana

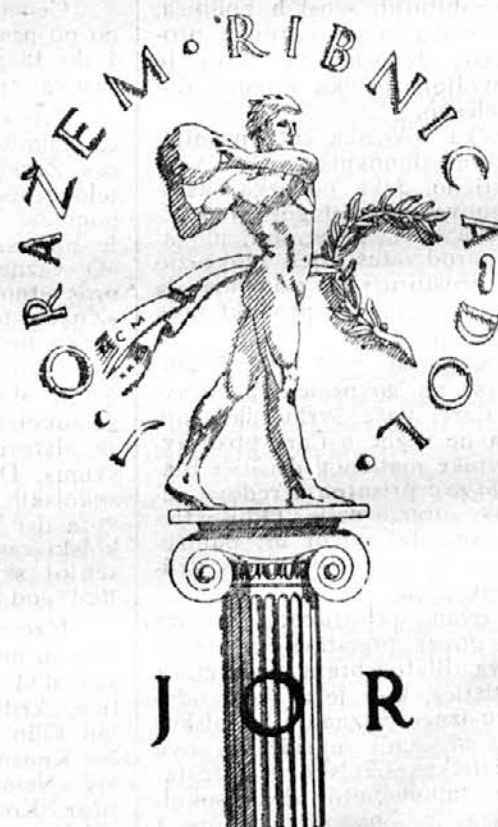
Grga Horvatek

Dobavljač Saveza Sokola kralj Jugoslavije

ZAGREB

FRANKOPANSKA ULICA 9

izradjujem sve vrste propisanih sokolskih svečanih i vježbačkih odijela, za sve kategorije muško i žensko članstvo. Prodaja svih sokolskih potrepština uz vrlo umjerene cijene. — Robu razasijljam pouzdećem. — Vanjskim društvima obavljam brzu otpremu.



Izradjujemo propisne medicinske lopte:

za članstvo:

iz najbolje kože Din 495.—

iz impregiranog platna " 415.—

za članice i naraštaj:

iz najbolje kože Din 405.—

iz impregiranog platna " 330.—